

การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

รวงอรุณ ลิ้มเล็ก

- 9 เม.ย. 2542

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
พฤษภาคม 2541
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีชันหมาก)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีชันหมาก)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์หทัย ดันทอง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ 4 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ และความกรุณาจากท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีจันทร์หมาก รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และรองศาสตราจารย์ หทัย ดันหยง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์คารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์ ศึกษาานิเทศก์สำนักงานการประถม ศึกษาจังหวัดราชบุรี อาจารย์กัลยาณี เรือนทอง หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ วิทยาการประจำ ศูนย์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ และอาจารย์อริย์ ปานฉาย โรงเรียนวัดบางน้อย ที่กรุณาให้คำแนะนำ และช่วยตรวจแก้ไขให้ข้อเสนอแนะในการ สร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี หัวหน้าการประถมศึกษา อำเภอทุกอำเภอ ศึกษาานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์นพดล กองศิลป์ และอาจารย์มิ่ง เทพครเมือง ที่ช่วยกรุณา คำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัยครั้งนี้ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้วยดีตลอดมา

ประการสุดท้ายขอกราบขอบพระคุณหลวงตาพระครูบัณฑิตรัตนกร คุณพ่ออรุณ คุณแม่สุรีย์ ศรีประเสริฐ ผู้ให้ชีวิต และรากฐานการศึกษา และเป็นบุคคลสำคัญที่เป็นกำลังใจ ในการทำงานแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

คุณค่าที่เกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีอุปการะคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ สนับสนุนชีวิตและการศึกษาแก่ผู้วิจัย มาจนถึงปัจจุบัน

รวงอรุณ ลิมเล็ก

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	
	ในระดับประถมศึกษา	7
	หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา	
	พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	7
	การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา	11
	คุณสมบัติของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	18
	ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ	25
	ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	28
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
	งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	36
	งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ..	42
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	44
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	45
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	45
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	50
	วิธีสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	51
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	52
	การวิเคราะห์ข้อมูล	53
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	73
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	73
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	73
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	73
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล	74
การวิเคราะห์ข้อมูล	74
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	75
อภิปรายผล	76
ข้อเสนอแนะ	80
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	80
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	90
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	105

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการสรุปรายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม (Preparatory English)	10
2 แสดงจำนวนโรงเรียนและจำนวนครูที่สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2540 จำแนกตามอำเภอของจังหวัดราชบุรี	45
3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอ	46
4 แสดงรายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง	46
5 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	56
6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครู ผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ซึ่งจำแนกตามตัวแปรเพศ	57
7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครู ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความสามารถในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจำแนกตามตัวแปรเพศ	59
8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ซึ่งจำแนกตามตัวแปรวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา	60
9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครู ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความสามารถในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจำแนกตามตัวแปรวิชาเอกที่สำเร็จการ ศึกษา	62
10 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครู ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความรู้ความเข้าใจ ในหลักสูตร ซึ่งจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการอบรมการสอน ภาษาอังกฤษ	63

11	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจำแนกตามตัวแปร ประสิทธิภาพในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ	65
12	เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง	66
13	เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง	67
14	เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ	68
15	เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ	69
16	เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างประสบการณ์ที่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษกับไม่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ	70
17	เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างประสบการณ์ที่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษกับไม่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ	71

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในประชาคมโลกที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษที่ 20 เทคโนโลยีนี้สร้างสภาพโลกรั้วพรหมแดน หรือโลกาภิวัตน์ขึ้น ทุกวันจะมีสารสนเทศที่มีมวลมหาศาลเข้ามายังประเทศไทย สารสนเทศเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ระบบการศึกษาไทยในขณะนี้จึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่รับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารไปยังประชาคมโลกได้ถูกต้องและเหมาะสม ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยจะช่วยให้ประเทศไทยติดต่อกับประชาคมโลกได้ด้วยความเข้าใจอันดี อันจะก่อให้เกิดสันติสุขและการพัฒนาในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ (กรมวิชาการ. 2539 : 1) กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าว จึงได้กำหนดวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 แต่หลังจากที่ทำการสอนมาทั้งหมดประมาณ 7 ปีแล้ว ก็ยังพบว่านักเรียนยังใช้ภาษาไม่ดีเท่าที่ควร ไม่สามารถติดต่อสื่อสารได้ตามความเจริญก้าวหน้าของโลกได้ อาจเป็นปัญหาจากหลักสูตรเดิม คือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมิได้เป็นวิชาพื้นฐานในระดับประถมศึกษา ผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจึงอาจมีทั้งผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วหรือไม่เคยได้เรียนภาษาอังกฤษมาก่อนเลยในระดับประถมศึกษาก่อให้เกิดความแตกต่างของมาตรฐานขั้นพื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียน ให้ใช้ภาษาอังกฤษในการออกไปประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (กรมวิชาการ. 2539 : 2) จากความแตกต่างมาตรฐานขั้นพื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียนนี้ กระทรวงศึกษาธิการตระหนักในความจำเป็น และเห็นความสำคัญถึงปัญหาดังกล่าว จึงปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษใหม่โดยประกาศใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) โดยมีสาระสำคัญคือให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนตามความสามารถและความสนใจ มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน สามารถติดต่อสื่อสาร รับข่าวสาร และพัฒนาภาษาเพื่อการศึกษาต่อ (กษมา วรวรรณ ณ อุรุยา. 2539 : คำนำ)

ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2539 : 9)

1. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต้นอย่างเพียงพอ เพื่อการศึกษาต่อหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพตามความจำเป็น
3. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เป็น สถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง
4. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ
5. เพื่อให้มีนิสัยใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม ด้วยการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและใช้สื่อภาษาอังกฤษอื่น ๆ
6. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ

การที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้เริ่มต้นสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น นับได้ว่าถูกต้องตามหลักการสอนภาษาดังที่ฟินอคชีโร (Finocchiro. 1964 : 210) กล่าวว่าเด็กในวัยนี้ยังอยู่ในวัยที่จะเรียนการออกเสียงได้ดี อวัยวะการออกเสียง ก็เปลี่ยนแปลงยืดหยุ่นตัวได้ง่าย จึงเรียนภาษาต่างประเทศได้เร็วและออกเสียงได้ถูกต้องดีกว่าผู้ใหญ่ ซึ่งทัศนคติในการออกเสียงภาษาเดิมของตนจนเป็นอุปสรรคต่อการออกเสียงที่แปลกออกไปในภาษาสากล

การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นชั้นเริ่มต้นของการเรียนภาษาใหม่นั้นถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ครูจะต้องวางพื้นฐานทางภาษาให้มั่นคงเพื่อจะได้เป็นหนทางไปสู่การศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษชั้นสูงต่อไป

เยาวัลักษณ์ บุญศิริ (2524 : 2) กล่าวว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะต้องมีความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอทั้งในด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน หรืออย่างน้อยก็ควรจะมี ความสามารถสูงกว่าระดับภาษาอังกฤษในชั้นที่สอนประมาณ 2 เท่า ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ รัชชัย ชัยจิรฉายะกุล (2527 : 223) ที่กล่าวว่าบุคคลที่จะทำให้หลักสูตรบรรลุผลดังจุดหมายที่วางไว้ คือ ครูผู้สอนเพราะจะเป็นผู้วางแผนการ และดำเนินการในเรื่องนำตัวหลักสูตร แผนการสอน และคู่มือครูในรูปต่าง ๆ มาจัดเป็นกิจกรรมเพื่อให้เกิดประสบการณ์หรือการเรียนรู้ขึ้นในตัวผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอาจจะทำให้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศเปลี่ยนแปลง หรือลดลงจากปัญหาที่เคยประสบมาตามหลักสูตรเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ตัวครูผู้สอน แม้ว่าหลักสูตรจะพยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยใช้แนวการเรียนการสอนแบบใหม่ก็ตาม ครูก็ยังเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ดำเนินการให้การเรียนรู้ของนักเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว ในส่วนที่เกี่ยวกับครูผู้สอน สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519 : 52) ได้กล่าวถึงปัญหาในประเด็นนี้ว่าครูที่ไม่ได้รับการฝึกฝนมาเพียงพอ มีความรู้ความชำนาญน้อย ไม่สามารถที่จะสอนเนื้อหาได้อย่างถูกต้องและตีความหมายของหลักการสอนภาษาอย่างผิด ๆ บางคนไม่กระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเอง หรือค้นคว้าหาวิชาความรู้ให้กว้างขวาง นอกจากนี้ ปัญหาในเรื่องครูไม่มีความมั่นใจในความรู้ของตนก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่จะเป็นผลสะท้อนไปสู่ตัวนักเรียนด้วย

ฟินอคชีโร (Finocchiro. 1975 : 36 - 37) และมิเชล (Michel. 1967 : 404) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะได้ผลดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูเป็นสำคัญ เพราะครูสามารถสร้างบรรยากาศที่พึงประสงค์แก่ห้องเรียน ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีสติปัญญาพอสมควรก็สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศได้ แต่ถ้าครูผู้สอนไม่เข้าใจหลักสูตรตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยยังสอนตามแบบเก่าที่เน้นเรื่องการสอนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนท่องจำและท่องจำส่วนมาก ก็จะเป็นผลให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนของนักเรียนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ความหวังของกระทรวงศึกษาธิการที่พยายามจะแก้ปัญหการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่ผ่านมากคงจะไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ในโครงการ JILAB ของ จามรี สุภกร (2522 : 80 - 81) พบว่าปัญหาที่สำคัญก็คือ ครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษโดยมากไม่เข้าใจแนวคิดในการสอนภาษาอังกฤษ การใช้อุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาหลักสูตรไม่เหมาะสมกับผู้เรียน มีกิจกรรมการสอนมากเกินไปทำให้ครูไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการเตรียมตัวสอน

วิลาส หันนาคินทร์ (Vilas Hannarkin. 1977 : 2 - 24) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จว่า เนื่องจากครูเลือกเนื้อหาจากแบบเรียนมาสอน ไม่ถูกและไม่เหมาะสมกับนักเรียน การเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นไม่สัมพันธ์และต่อเนื่องกัน จึงทำให้เกิดความสูญเปล่าทั้งแรงงานและเวลา เพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ไปสอนสิ่งที่ซ้ำกัน ดังที่ คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531 : 16) ได้สรุปว่า การสอนภาษาอังกฤษยังมีปัญหา อีกมากที่ทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะสาเหตุมาจากตัวครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร โดยมุ่งให้ความรู้แก่ผู้เรียนมากกว่าเน้นกิจกรรม ครูไม่ได้เล็งเห็นความสำคัญของกระบวนการที่จะนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษา

ถึงแม้กระทรวงศึกษาธิการจะประกาศใช้หลักสูตรใหม่ แต่ก็ยังมีผู้เสนอความคิดเห็นในการเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่แสดงทัศนะต่างกันออกไป เช่น ครูไท (นามแฝง, 2538 : 84) ได้กล่าวไว้ว่า "นโยบายการเปิดสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา น่าจะมีปัญหา เพราะนอกจากจะเป็นการขัดแย้งภาระทางการเรียนให้แก่เด็กจนเกินจำเป็นแล้ว ยังคาดหวังอะไรไม่ได้เลยว่า การเรียนการสอนที่เริ่มจากชั้นนี้จะได้ผลอย่างจริงจัง" ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ภราดา ประทีป ม. โกมลมาส (2539 : 11) อธิการบดีมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญที่กล่าวว่า "ไม่เห็นด้วยในการเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากยังไม่มีความพร้อมในด้านครูผู้สอน หากทำต่อไปจะเกิดผลเสียให้กับตัวเด็กนักเรียนเอง"

เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงสนใจในการศึกษาวิจัยถึงปัญหาในการเริ่มใช้หลักสูตรดังกล่าวของครูผู้สอน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นชั้นเริ่มต้นเรียนภาษาใหม่ ซึ่งจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับใช้ประโยชน์ในการจัดการอบรม การนิเทศติดตามผล และเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ประจำปีการศึกษา 2540 จำนวน 360 โรงเรียน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 360 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ประจำปีการศึกษา 2540 ที่สุ่มมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 201 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 เพศ ประกอบด้วย

- 1) เพศชาย
- 2) เพศหญิง

3.1.2 สาขาวิชาที่ศึกษา ได้แก่

- 1) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
- 2) สาขาอื่น ๆ

3.1.3 ประสบการณ์การเข้ารับการอบรมวิชาภาษาอังกฤษ

- 1) เคย
- 2) ไม่เคย

3.2 ตัวแปรตาม : ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539

3.2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร

3.2.2 ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ครูที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ประจำปีการศึกษา 2540

2. หลักสูตรภาษาอังกฤษ หมายถึง หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ปัญหาการใช้หลักสูตร หมายถึง ปัญหาที่เป็นข้อขัดข้องในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่อาจทำให้การสอนไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ซึ่งจำแนกดังนี้

3.1 ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร หมายถึง ปัญหาหรือข้อขัดข้องของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร จุดประสงค์

การเรียนรู้ แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สื่อการเรียนการสอนภาษาและการวัดผล ประเมินผล ซึ่งวัดได้โดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2 ปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ปัญหา หรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นจากความสามารถในการนำหลักสูตรภาษาอังกฤษไปใช้จัดกิจกรรมการเรียน การสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการวิเคราะห์ภารกิจ สอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาและการวัดผลประเมินผล การเรียนการสอนภาษา ซึ่งวัดได้โดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษา
 - 1.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
 - 1.2 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา
 - 1.3 คุณสมบัติของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
 2. ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ
 3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

- 1.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

จากคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 485/2539 ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2539 ได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2539 เป็นหลักสูตรที่เพิ่มเติมในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 โดยให้จัดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามความพร้อมของแต่ละโรงเรียน และการจัดการเรียนการสอนทุกชั้นเรียน จะต้องเริ่มต้นจากหลักสูตรระดับเตรียมความพร้อมก่อน และพัฒนาผู้เรียน ไปตามวุฒิภาวะของผู้เรียนจนครบจุดประสงค์ของแต่ละระดับชั้นทำให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดทุกแห่ง เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ ปีการศึกษา 2539

เป็นต้นมา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษดังกล่าวแล้ว ซึ่งสาระสำคัญทางหลักสูตรอาจกล่าวโดยสังเขปดังนี้ (กรมวิชาการ. 2539 : 1 - 15)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต้น มีดังนี้

1. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต้นอย่างเพียงพอ เพื่อการศึกษาต่อหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพตามความจำเป็น
3. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เป็นสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง
4. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ
5. เพื่อมีนิสัยใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมด้วยการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ และใช้สื่อภาษาอังกฤษอื่น ๆ
6. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเห็นประโยชน์และคุณค่าภาษาอังกฤษ

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และอัตราเวลาเรียน

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้มีการกำหนดให้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น (Beginner Level) จำแนกได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level) กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตลอดปีการศึกษา
2. ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ (Literacy Level) กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ตลอดปีการศึกษา
3. ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (Beginner Fundamental Level)

ประกอบด้วยภาษาอังกฤษหลัก 1-4 กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ตลอดปีการศึกษา

การกำหนดอัตราเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 ควรกำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 6 คาบ (120 นาที) ต่อสัปดาห์ และควรกำหนดให้เรียนที่ละน้อยแต่กระจาย ไป

ตลอดสัปดาห์ สำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ควรกำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 15 คาบ (300 นาที) ต่อสัปดาห์ และควรกำหนดให้เรียนทุกวัน

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรนี้ มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารควบคู่กัน 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์โดยมีหลักดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. จัดการเรียนการสอนภาษาด้วยกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลาย ฝึกการสื่อสาร
3. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟัง และการพูด ในระดับเตรียมพร้อมและฝึกฝนการอ่าน การเขียน และการสะกดคำในระดับอ่านออกเขียนได้ และฝึกการส่งสารและรับสาร ด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนในระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น

กระบวนการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

กระบวนการวัดและประเมินผลเน้นการวัดความสามารถในการสื่อสาร และความรู้ทางภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์ ผลของการวัดและการประเมินจะนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ระดับเตรียมความพร้อม การวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรม และความสามารถสื่อสารด้วยการฟัง และพูด ระดับอ่านออกเขียนได้ วัดและประเมินจากความสามารถในการใช้ภาษาในด้านความเข้าใจ การฟัง พูด อ่าน เขียน และสะกดคำ ระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น วัดความสามารถในการใช้ภาษา โดยประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และภายหลังเรียนประเมินทั้งภาคปฏิบัติ ความรู้ และเจตคติ โดยเครื่องมือวัดผลต่าง ๆ และมีการวัดระดับมาตรฐานขั้นพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน โดยการใช้การทดสอบมาตรฐานความรู้ความสามารถ (Proficiency Test) สำหรับผู้สำเร็จการศึกษา

สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สื่อเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างรวดเร็วขึ้น อันจะก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างแท้จริง ผู้สอนสามารถเลือกใช้และสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอน สภาพห้องเรียน ระดับพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน เช่น สื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) ได้แก่ หนังสือพิมพ์

แบบฟอร์มต่าง ๆ จดหมาย แผ่นภาพ ป้ายโฆษณา หากโรงเรียนที่มีความพร้อมอาจใช้สื่อที่เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา วิดีทัศน์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Access Learning Center) สื่อทางไกล และอื่น ๆ

จากสาระสำคัญของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ดังกล่าวมาแล้วย่อมเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลีกเลี่ยงที่จะต้องศึกษาทำให้เข้าใจให้ถ่องแท้ไม่ได้เป็นอันขาด เพราะความสำเร็จหรือล้มเหลว ของการใช้หลักสูตรนี้ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรดังกล่าวนี้เป็นสำคัญจากสาระสำคัญของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ดังกล่าวแล้วอาจสรุปย่อให้เห็นในภาพรวมได้ดังตาราง

ตาราง 1 สรุปรายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539
ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม (Preparatory English)

จุดประสงค์และผลการเรียนรู้	เนื้อหาทางภาษา	แนวการจัดการเรียนการสอน
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม ป.1-2) มีจุดประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมกับบริบทการสื่อสาร 2. เพื่อให้สามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ เพื่อให้สามารถพูดสื่อสารได้ ความหมายในสถานการณ์ง่าย ๆ ตามระดับภาษาที่เรียน 3. เพื่อให้สามารถออกเสียงตัวอักษร คำ และข้อความสั้น ๆ สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง 4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	โครงสร้างทางไวยากรณ์เป็นประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ เกี่ยวกับการทักทายกล่าวลา แนะนำตนเอง แนะนำผู้อื่น พูดขอบคุณ ขอโทษ พูดแทรกอย่างสุภาพ พูดขออนุญาต ประโยคบอกเล่า ประโยคคำสั่ง ประโยคคำถามและประโยคคำตอบสั้น ๆ คลังคำ เป็นคำไวยากรณ์ที่ปรากฏในระดับนี้เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและโรงเรียน ซึ่งเป็นคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำอุทานต่าง ๆ จำนวนคำศัพท์ประมาณ 120-150 คำ	เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ จึงควรจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1. เน้นการสื่อสารด้วยการฟัง พูด 2. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทแสดงออก ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก แนะนำให้เข้าไปตามแผนที่จัดเตรียมไว้ 3. เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสุข สนุกสนาน เพื่อให้ เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ 4. ใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียนการสอน เช่น เพลง เกม บทบาทสมมุติ สถานการณ์จริง การเล่านิทาน ภาษาท่าทาง ปริศนาคำทาย 5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก โดยกระตุ้นและส่งเสริมแรงให้กำลังใจ และไม่ตำหนิผู้เรียน

1.2 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา

เพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การสอนภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นจะต้อง เริ่มฝึกนักเรียนตั้งแต่ในวัยเด็กเล็ก และจัดให้ต่อเนื่องกันเพื่อให้ได้ผลมากขึ้นตามลำดับ เช่น ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา ซึ่งหลักในการจัดโดยทั่ว ๆ ไปนั้น ะวีวรรณ ศรีक्रमครัน (2520 : 17 - 18) ได้เสนอการจัดการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษาตอนต้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรจะเป็นการฝึกในด้านการฟังเป็นส่วนใหญ่เช่นเดียวกับที่เด็กเรียนภาษาของตนเองอย่างธรรมชาติ ดังนั้นจึงควรจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ให้มากที่สุดในด้านภาษา ซึ่งสำหรับระดับนี้การวางแผนการเรียนการสอนทำได้ยาก เนื่องจากเด็กเล็กประการหนึ่ง ครูที่ใช้ในการสอนภาษาจำเป็นจะต้องมีความรู้และออกเสียงได้อย่างถูกต้อง เพื่อที่เด็กจะได้เลียนแบบของเสียงได้อย่างถูกต้อง ถ้าเด็กเลียนแบบเสียงที่ผิดไปจะทำให้แก้ไขได้ยากเมื่อเด็กโตขึ้น นอกจากนี้การใช้ภาษาอังกฤษในบ้านเมืองเรายังไม่แพร่หลายและจำเป็นมากนัก เด็กเมื่อเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียน ก็ไม่มีโอกาสได้นำมาใช้ที่บ้านหรือในสังคม การสอนภาษาอังกฤษจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร

2. ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในระยะนี้ เด็กควรจะได้รับการศึกษาฝึกทักษะในด้าน การฟังต่อไปให้คุ้นเคย และควรจะได้รู้จักลักษณะและสัญลักษณ์ของภาษาในรูปของคำพิมพ์ เพื่อให้รู้ว่าคำ ๆ นั้นมีรูปลักษณะอย่างไร และออกเสียงอย่างไร มีความหมายอย่างไร คำหรือประโยค ที่ใช้สำหรับเด็กประถมปลายควรจะมีลักษณะง่าย ๆ สามารถนำไปใช้ได้โอกาสทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้ควรจะเป็นระยะต้นของการอ่าน การเขียน การสะกดตัว ในสิ่งที่เด็กได้ฝึกทักษะไปแล้วในด้านการพูด การฟัง และความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกทักษะในการอ่านและการเขียน ควรจะได้เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับในระยะนี้

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2522 : 10) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันว่าควรจะเน้นที่ตัวผู้เรียนให้มากขึ้น ครู ต้องพยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษา ไม่ควรยึดมั่นอยู่กับวิธีสอนใดวิธีสอนหนึ่ง และสนั่น มีขันหมาก (2538: 264) ยังมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ในปัจจุบันมีวิธีสอนจำแนกออกไปมากมายหลายวิธีและวิธีสอนใหม่ ๆ ย่อมเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ในโลกของโลกาภิวัตน์สิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องตระหนักเสมอว่า ไม่มีวิธีสอนใด ๆ ที่ดีที่สุด วิธีสอนอย่างหนึ่งอาจเหมาะหรือไม่เหมาะกับการสอนวิชาหนึ่งหรือในสถานการณ์หนึ่ง ครูผู้สอนควรใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบในการเลือกใช้วิธีสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสม จากหลักสูตรในปัจจุบันได้กล่าวถึงวิธีสอนต่าง ๆ ไว้ดังนี้

วิธีการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Approach)

วิธีการสอนแบบฟัง-พูดนี้อิงแนวคิดที่ว่าภาษาคือ ภาษาพูด การสอนภาษาจึงควรเริ่มจากการฟัง-พูด อันเป็นพื้นฐานไปสู่การอ่านและการเขียน จุดมุ่งหมายของการเรียนแบบนี้มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนได้ โดยผู้เรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนนั้นซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัย สามารถพูดได้โดยไม่ต้องหยุดคิด ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่ผู้เรียนในการเลียนแบบ ส่วนผู้เรียนนั้นเป็นผู้ลอกเลียนแบบและปฏิบัติตามผู้สอน วิธีการสอนแบบฟัง-พูดนี้นั้นเน้นภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน การเรียนการสอนภาษาแบบนี้มักประกอบด้วยการเล่นบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ มาให้ผู้เรียนฝึกและจำ เช่น ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาใหม่จากเทปบันทึกเสียง ผู้เรียนทั้งชั้นพูดตามที่ละครบท ผู้เรียนฝึกได้ตอบบทสนทนาพร้อมกัน ทั้งห้อง หรืออาจเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่ละคนก็ได้ และให้ผู้เรียนฝึกได้ตอบบทสนทนานั้นโดยคิดแปลงให้เข้ากับเหตุการณ์ของผู้เรียนเอง

วิธีการสอนแบบตรง (Direct Method Approach)

เป็นวิธีการสอนภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันมานานแล้วในยุโรป โดยให้เจ้าของภาษาเป็นผู้สอน เน้นทักษะการพูดโดยไม่มีการแปล วิธีการสอนนี้อิงแนวคิดที่ว่าภาษา คือ ภาษาพูด จึงควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการที่จะคิดเป็นภาษาที่เรียนด้วย ดังนั้น การเรียนการสอนภาษา จึงควรใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนนั้นตลอดเวลา และสื่อสารราวกับอยู่ในสถานการณ์จริง การเรียนแบบนี้เป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ บทเรียนส่วนใหญ่จึงประกอบด้วยกิจกรรมที่เป็นบทสนทนา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนจะถูกกระตุ้นให้พูดได้ตอบด้วยภาษาต่างประเทศที่เรียนอยู่ตลอดเวลา โดยไม่มีการใช้ภาษาเดิมของผู้เรียนในห้องเรียนเลย จะไม่มีการบอกกฎไวยากรณ์ที่ชัดเจน แต่เรียนรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์โดยให้เรียนรู้จากตัวอย่าง และสามารถสรุปเป็นกฎด้วยตนเอง การฝึกทักษะพูดเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด วิธีการสอนแบบนี้มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะนำภาษาต่างประเทศที่เรียน ไปใช้ในสังคมที่พูดภาษาต่างประเทศนั้นได้ และเน้นการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของผู้พูดภาษานั้น ๆ ด้วย

วิธีการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

วิธีการสอนแบบนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสาร การสอน ในลักษณะนี้มาจากความเชื่อที่ว่าภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียงศัพท์ โครงสร้างเท่านั้นแต่ภาษา คือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสาร หรือสื่อความหมาย ดังนั้นการสอนภาษา

จึงควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร หรือสื่อความหมายได้ ไม่ควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น วิธีการสอนแบบนี้มีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่าภาษาคือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษา คือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถที่จะมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมได้ เป็นความสามารถที่จะรู้ว่าควรจะพูดอะไร กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร การเรียนลักษณะนี้ผู้เรียนต้องฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น เป็นงานคู่ หรืองานกลุ่ม หรือการแสดงบทบาทสมมุติ

วิธีการสอนแบบยึดโครงสร้างทางหน้าที่และการสื่อความหมาย

(Notional Functional Approach)

วิธีการสอนแบบนี้เป็นการสอนโดยนำเอาสิ่งที่นำมาใช้ในการสื่อสารมาสอน รวมทั้งหัวข้อทางไวยากรณ์ที่มีส่วนหรือนำไปใช้ในการสื่อสาร หัวข้อที่นำไปใช้ในการสอนมี 2 หัวข้อ คือ แนวความคิดที่รู้หรือจินตนาการขึ้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับเวลา ปริมาณ สถานที่ และกรณี (Notions) และหน้าที่ทางภาษา (Functions) ซึ่งได้แก่ หน้าที่ทางภาษาที่เป็นส่วนบุคคลระหว่างบุคคล แสดงทิศทาง การอ้างอิง และการสร้างสรรค์ สำหรับ Notions นั้น เป็นส่วนที่เปลี่ยนไปตามสถานการณ์ แต่ไม่ทำให้หน้าที่ทางภาษาเปลี่ยนในแต่ละหน้าที่ทางภาษา (Functions) จะแสดงออกด้วยแนวคิด (Notions) ต่าง ๆ ดังนั้นการสอนแบบนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้จริงจึง เทคนิคในการสอนจะใช้แนวคิด Notions เป็นแรงจูงใจในการเรียนโดยถือว่าการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้ ฉะนั้นผู้สอนจึงต้องนำโครงสร้างทางหน้าที่ของภาษามาสอนควบคู่ไปกับแนวคิดที่จะต้องใช้ในการพูด และการสอนเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้องก็คือ ผู้สอนนำประโยคที่มีความหมายเหมือนกันมาให้ผู้เรียนเรียนในเวลาเดียวกันก็ทำให้ผู้เรียนทราบถึงรูปแบบของภาษาที่หลากหลายในแต่ละหน้าที่ของภาษา และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมทางภาษา เพื่อให้นักเรียน ได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามหน้าที่ของภาษา เช่น ในการกล่าวทักทาย การกล่าวอำลา การบอกทิศทาง การบอกเหตุการณ์ การบรรยายตำแหน่งของสิ่งของ เป็นต้น รวมทั้งการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพของสังคม

การจัดกิจกรรมทางภาษาใด ๆ ก็ตามจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้

1. กิจกรรมควรมีลักษณะใกล้เคียงการสื่อความหมายในสถานการณ์ปกติ กล่าวคือ กิจกรรมนั้นจะต้องจัดให้อยู่ในลักษณะที่ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องสื่อความหมาย นักเรียนมีโอกาสนเลือกพูด หรือเขียนตามรูปแบบที่ต้องการและผลสุดท้ายผู้เรียนจะทราบว่าตนเองประสบผลสำเร็จในการสื่อสารหรือไม่

2. กิจกรรมควรเป็นไปตามหลักการเรียนรู้ นั่นคือกิจกรรมนั้นต้องน่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ไม่ยากหรือง่ายเกินไป และควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาใช้ และควรอยู่ในระดับที่สูงกว่าระดับความรู้ความจำ

3. กิจกรรมควรเป็นไปตามหลักการสอน นั่นคือ ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่เรียนรวมทั้งการคำนึงถึงวัย ประสบการณ์ จำนวนนักเรียนและความสามารถในการควบคุมนักเรียน

ฮับเบิร์ต (นิรมล คงอินทร์ 2532 : 13 - 16 ; อ้างอิงมาจาก Hubbard. 1985 : 13 - 19) เสนอแนะวิธีสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสารดังที่กล่าวไว้ในคู่มือครู ควรใช้กระบวนการ-การสอน 3 ขั้นตอน คือ การเสนอเนื้อหาภาษา การฝึกภายใต้ความควบคุมของครูผู้สอน และการฝึกอย่างเสรี

1. การเสนอเนื้อหาภาษา (Presentation) เป็นขั้นตอนนำนักเรียนให้รู้จักเนื้อหาใหม่โดยมุ่งให้เข้าใจวิธีใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกฝนจนพูดได้ซึ่งอาจเป็นการฝึกพูดซ้ำ ๆ (Repetition) พร้อมกันหรือทีละคน ลักษณะสำคัญของเนื้อหาใหม่จึงต้องเป็นภาษาที่ชัดเจน และมีความยากง่ายเหมาะกับระดับนักเรียน

วิธีการเสนอเนื้อหาภาษาอาจทำได้โดย

- 1) การยกตัวอย่างและอธิบายการใช้ภาษา
- 2) การพูดปากเปล่า
- 3) การเสนอปริบทในสถานการณ์
- 4) การใช้บทบาทสมมุติ

เนื้อหาแรกเกี่ยวกับภาษาที่นักเรียนควรฝึกคือภาษาในการพูด ดอนเบอร์น (Donne Byrne) มีความเห็นว่า บทสนทนามีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการเสนอเนื้อหาใหม่เพราะปริบทของโครงสร้างใหม่เป็นที่เข้าใจได้ง่าย ซึ่งขั้นตอนการเสนอบทสนทนาสามารถทำได้ดังนี้

1) ครูแต่งเรื่องราวหรือให้เหตุการณ์สำหรับบทสนทนา โดยใช้ภาษาของนักเรียนในการแนะนำและอธิบายเหตุการณ์ ถ้ารูปแบบภาษาที่มีความยากมากเป็นพิเศษ ครูอาจจะให้ความหมายโดยใช้ภาษาของผู้เรียนหรือยกตัวอย่างเกี่ยวกับการใช้บทสนทนา

- 2) ให้นักเรียนฟังบทสนทนา 2-3 ครั้ง โดยไม่ดูบทในหนังสือ

3) ให้นักเรียนพูดตามครูพร้อมกัน โดยเลือกพูดที่หน่วยที่มีความหมาย และไม่ควรรู้นหนังสือประกอบ ครูอาจแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม

4) ให้นักเรียนได้ตอบบทสนทนากับครู ซึ่งครูอาจคอยแนะ และบอกบทให้ถ้าจำเป็น

5) การตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้คำถามง่าย ๆ และใช้รูปแบบภาษาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในห้องเรียน ถ้านักเรียนยังไม่เข้าใจแจ่มแจ้ง ครูต้องอธิบายใหม่ หรืออาจจะให้ความหมายโดยการใช้ภาษาของผู้เรียน

6) ให้นักเรียนสนทนาจนจบอีกครั้ง โดยใช้ภาพเป็นตัวแนะ ครูไม่ควรพะวงกับการพูดประโยคของนักเรียนคำต่อคำ

7) แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้ฝึกสนทนากันเอง

การเสนอเนื้อหาภาษา โดยการอธิบายไวยากรณ์เป็นเรื่องยาก เพราะนักเรียนส่วนมากไม่สามารถเข้าใจความคิดรวบยอดและกฎทางไวยากรณ์ เว้นแต่ครูผู้สอนเป็นผู้ที่อธิบายได้เป็นอย่างดีและชัดเจน การเสนอเนื้อหาภาษาโดยบทสนทนา เป็นการให้นักเรียนได้ฟังและเห็นรูปแบบภาษาใหม่เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนไปสู่โครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้น วิธีนี้ใช้ได้ผลโดยเฉพาะกับนักเรียนที่เริ่มเรียน ซึ่งความรู้ทางภาษามีจำกัด นักเรียนระดับสูงขึ้นอาจใช้การอธิบายมากขึ้น (Byrne. 1987 : 25 - 26)

2. การฝึกภายใต้ความควบคุมของครูผู้สอน (Controlled Practice) เป็นแบบการฝึกที่ช่วยให้นักเรียนจำและสามารถใช้เนื้อหาภาษาใหม่ได้ โดยครูเป็นผู้ควบคุมอย่างจริงจังในด้านการออกเสียง หน้า-เบา หรือ สูง-ต่ำ เพื่อให้นักเรียนแม่นยำในรูปแบบและความหมายของ เนื้อหาใหม่ และมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด นักเรียนจะพูดได้คล่องแคล่วมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมากเหมือนตอนเริ่มแรก การป้องกันความเบื่อหน่ายในการฝึกปากเปล่า อาจทำได้โดยใช้ตัวแนะที่หลากหลาย หรือใช้รูปแบบการฝึกที่แตกต่างกัน แบบฝึกที่ดีต้องประกอบด้วย บทสนทนาที่สมจริง (Realistic) มีภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาในชีวิตจริง และเป็นแบบฝึกที่นักเรียนสามารถประยุกต์ไปใช้ในสถานการณ์สื่อความหมายจริงได้ เพราะมีความหมายและความจริง

3. การฝึกอย่างเสรี (Free Practice) การมุ่งให้นักเรียนเข้าใจรูปแบบภาษาและความหมาย และสามารถพูดสื่อความหมายได้เป็นปัจจัยสามด้านที่เป็นเพียงครึ่งหนึ่งของกระบวนการสอนภาษา ส่วนอีกครึ่งหนึ่งที่ยากกว่าคือ การหาโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาที่เรียนรู้มาแล้ว ครูจึงต้องเป็นผู้ส่งเสริมให้นักเรียนแสวงหาวิธีการนำภาษาใหม่ไปใช้หรือปฏิบัติได้จริง โดยเริ่มจากการจัดกิจกรรมให้นักเรียนใช้ภาษา

การเปลี่ยนการฝึกจากแบบที่ถูกควบคุมไปเป็นแบบอิสระมีเป้าหมายเพื่อจะทำลาย รูปแบบที่ควบคุมอย่างจำกัด ระบบการจัดชั้นเรียนใหม่ (Reorganize) เป็นแนวทางหนึ่งที่จะเปลี่ยนกิจกรรม

ที่นักเรียนมีโอกาสเพียงเล็กน้อยหรือแทบไม่มีเลยไปสู่กิจกรรมที่นักเรียนมีเสรีภาพในการเลือกใช้ภาษาด้วยตนเอง วิธีการนี้จะตรงตามสภาพแท้จริงของการสื่อความหมายในชีวิตมนุษย์

กิจกรรมสำหรับการฝึกอย่างเสรี

1. กิจกรรมคู่ นักเรียนที่จะทำงานร่วมกันเป็นคู่ ต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อจะได้ทำงานทั้งหมดด้วยตนเองจริง ๆ เวลาที่ใช้ควรน้อยที่สุด ประมาณ 2 นาที การจัดกิจกรรมคู่นี้สามารถขยายจากการฝึกที่ควบคุมได้ง่าย ซึ่งไม่ต้องมีการเตรียมตัวหรือใช้เนื้อหาพิเศษ จุดมุ่งหมายสำคัญของกิจกรรมคู่คือการเพิ่มเวลาในการฝึกภาษาของนักเรียน (Student Talking Time) รูปภาพหรือแบบฝึกหัดในหนังสืออาจใช้ทำเป็นกิจกรรมคู่ได้

2. กิจกรรมกลุ่ม จำนวนนักเรียนที่ทำงานร่วมกันจะมีตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป งานสำหรับกลุ่มต้องเป็นงานที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาสื่อความหมายและให้ปริมาณงานที่สำเร็จ ได้มากกว่ากิจกรรมคู่

กิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มมีประโยชน์อย่างยิ่งที่นักเรียนจะแสดงความสามารถทางภาษาได้ด้วยตนเองในเวลาเดียวกันจะนั้นโอกาสในการใช้ภาษาของนักเรียนจะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

3. กิจกรรมที่เกี่ยวกับตนเอง (Personalization) เป็นกิจกรรมที่มีตัวเลือกเป็นแนวทางหรือคำตอบ การเลือกของนักเรียนขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความคิด หรือความรู้เดิม ความหมายจึงมีความสำคัญต่อนักเรียนมากกว่ารูปแบบหรือถ้อยคำที่ใช้

4. การฝึกสนทนาแบบเชื่อมโยง (Extending the personalized drill : The dialogue frame) สำหรับการขยายการฝึกไปถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนโดยการใช้กรอบสนทนานั้น ขั้นแรกเป็นการให้นักเรียนฝึกบทสนทนาอย่างควบคุม ขั้นต่อมาให้นักเรียนนำคำหรือวลีที่ครูกำหนดให้เติมลงแทนที่ในบทสนทนา และขั้นสุดท้ายนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับตัวนักเรียนอย่างแท้จริง วิธีนี้เป็นวิธีที่ดีในการฝึกรูปแบบภาษาดังแต่ 2 รูปแบบขึ้นไปติดต่อกัน

การปฏิบัติจริงนั้น แต่ละขั้นจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่เสมอ เช่นอาจมีการฝึกในชั้นเสนอผู้เรียนอาจใช้ภาษาด้วยตนเองในขั้นฝึก และในขั้นใช้ภาษาด้วยตนเอง นักเรียนอาจยังต้องการความช่วยเหลือจากครู ส่วนสำคัญอยู่ที่ขั้นการใช้ภาษา นักเรียนควรทำงานด้วยตนเองเพิ่มขึ้น พุดกับเพื่อนโดยไม่มีการดูแล หรือแก้ไขโดยครู (Byrne. 1986 : 59-60)

นอกจากนี้ สรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์ และวารีวรรณ เบญจพร (2527 : 1 - 8) ได้กล่าวถึง รูปแบบของกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาว่ามี 3 รูปแบบเช่นเดียวกัน คือ กิจกรรมเดี่ยว (Individual Work) กิจกรรมคู่ (Pair Work) และกิจกรรมกลุ่ม (Group Work) กิจกรรมเหล่านี้อาจนำไปใช้ในลักษณะเป็นกิจกรรมหลัก (Main Task)

1. กิจกรรมมีลักษณะใกล้เคียงการสื่อความหมายในสถานการณ์ปกติ โดยคำนึงถึงสื่อต่อไปนี้คือ

1.1 กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายเชิงการสื่อความหมาย (Communicative Purpose) เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าต้องทำอะไรก่อนเริ่มกิจกรรม เช่น ฟังบทความเพื่อจดโน้ต อ่านข้อความเพื่อกรอกตารางหรือแผนภูมิ เป็นต้น

1.2 กิจกรรมทำให้เกิดความจำเป็นในการสื่อความหมายขึ้น โดยใช้หลักการ ให้ข้อมูลคนละตอนแก่ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม เช่น ให้ผู้เรียนมีแผนที่หรือตารางที่มีข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ในตัวเอง จึงต้องการข้อมูลของผู้อื่นทำให้ข้อมูลที่ตนมีอยู่นั้นสมบูรณ์ หรือให้ผู้เรียนมีข้อมูลต่างชุดกัน และจำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน เพื่อจะได้ข้อมูลครบถ้วน

1.3 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกตามต้องการ เช่น เลือกรูปแบบของภาษา และหรือเนื้อหา เนื่องจากในสถานการณ์สื่อความหมายปกติ ทั้งผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูลจะมีโอกาสเลือกการสื่อสารที่ตรงกับความต้องการของตน

1.4 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ผลการสื่อความหมายว่า ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว โดยการได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feed-Back) จากกันและกัน เช่น ผู้เรียนฝ่ายหนึ่งบอกวิธีพับกระดาษ ถ้าผู้ฟังสามารถปฏิบัติตามได้ ผู้พูดก็จะทราบว่าการสื่อความหมายของตนประสบผลสำเร็จ แต่ถ้าผู้ฟังทำตามไม่ได้ ผู้พูดก็จะหาวิธีการบอกใหม่เพื่อสื่อความหมายให้สำเร็จ

1.5 ภาษาที่ใช้ในกิจกรรม เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงเหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อความหมายปกติ ทั้งนี้ให้พิจารณาจากบทบาทของผู้สื่อความหมาย (Role) เนื้อเรื่อง (Topic) และสถานที่ (Setting)

2. กิจกรรมน่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพราะกิจกรรมเช่นนี้จะเป็แรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน วิธีการอาจทำได้โดยให้มีการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา วิธีการ และลักษณะกิจกรรมหรือสังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม

2.1 กิจกรรมมีลักษณะท้าทายในระดับที่เหมาะสม คือ ควรจะยากเกินระดับความรู้ของผู้เรียนเล็กน้อย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมผู้สอนจำเป็นต้องรู้ระดับของผู้เรียนเป็นอย่างดี

2.2 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ และประสบการณ์ที่มีอยู่ กิจกรรมประเภทนี้จะช่วยเชื่อมโยงการเรียนในชั้นเรียนกับโลกภายนอก ทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของกิจกรรม และทำให้เกิดแรงจูงใจในการสื่อสารมากขึ้น เท่ากับช่วยส่งเสริมทักษะการถ่ายโอน (Transfer) ทำให้ผู้เรียนรู้จักนำสิ่งที่เรียนในห้องเรียนไปประยุกต์ใช้นอกห้องเรียน

2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการเรียนรู้ในระดับสูงกว่าระดับความรู้ความจำและความเข้าใจคือส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนกระบวนการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไป เช่น การตีความ การนำไปใช้ การแก้ปัญหา การวิเคราะห์ การอธิบาย การประเมินผล เป็นต้น

2.4 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม ในระดับใกล้เคียงกัน ไม่ทำให้ผู้เรียนคนใดรู้สึกว่าเป็นส่วนเกิน

3. กิจกรรมเป็นไปตามหลักการสอน ซึ่งควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมสอดคล้องเหมาะสมกับบทเรียน ผู้สอนควรทราบจุดประสงค์ว่ากิจกรรมนั้น ๆ มุ่งหมายให้ผู้เรียนฝึกทักษะใด ฝึกหน้าที่หรือรูปแบบภาษาเช่นใดหรือมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร เพื่อจะได้พิจารณาจัดนำมาใช้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ตามกำหนดในบทเรียน

3.2 กิจกรรมเหมาะสมกับสถานการณ์การสอน ซึ่งแตกต่างกันตามลักษณะวัย ประสบการณ์ ระดับความสามารถของผู้เรียน ขนาดชั้นเรียน ลักษณะห้องเรียน เป็นต้น

3.3 กิจกรรมต้องการความสามารถของผู้สอน ในการควบคุมชั้นเรียน และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในขณะทำกิจกรรม

สรุปว่ากิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพนั้น ควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นหลักโดยเน้นที่การให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและมากที่สุด โดยผู้สอนทำหน้าที่ดูแลและชี้แนะเท่าที่จำเป็น และกิจกรรมที่ใช้ต้องเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นกระบวนการที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับสิ่งต่อไปนี้ คือ หลักสูตรการเรียนการสอนเป็นตัวกำหนดเนื้อหาของแบบเรียน ซึ่งผู้สอน ต้องนำวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้สอน เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านความรู้ความสามารถ และแสดงพฤติกรรมตามที่หลักสูตรกำหนดได้ และการที่ผู้เรียนจะมีพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านั้น ผู้สอนต้องรู้จักเลือกใช้กิจกรรม และสื่อการสอนมาช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน และหลังจากที่ผู้สอนดำเนินวิธีสอน โดยใช้กิจกรรมและสื่อการสอนแล้ว ผู้สอนต้องมีเทคนิควิธีการวัดผลประเมินผล เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถถึงเกณฑ์ที่หลักสูตรตั้งไว้หรือไม่ เพื่อที่ผู้สอนจะได้นำผลจากการวัดและประเมินผลนั้นมาปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป (ณ อัญชัน ชิตสุข. 2537 : 54 - 55)

1.3 คุณสมบัติของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

นิรมล ศตวุฒิ (2526 : 11 - 15) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่า มีบทบาทสำคัญพอ ๆ กับเทคนิคการสอนเนื่องจากคนที่ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษา

อังกฤษได้ดี ไม่จำเป็นว่าจะจะเป็นครูอังกฤษได้ดีเสมอไปคุณสมบัติของครูสอนภาษาอังกฤษจึงแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

๑. 1. คุณสมบัติทั่วไปที่ครูควรมี ดังนี้

- 1.1 ได้รับการศึกษาและมีความรู้ดีในสาขาวิชาที่ทำการสอน และสามารถนำความรู้
นั้นมาใช้ในการสอนได้
- 1.2 มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติกำเนิดของตนเอง
- 1.3 ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีในงานอาชีพครู และการใช้วิธีสอนในระดับชั้นที่จะสอน
- 1.4 สามารถประยุกต์ความรู้ทางด้านจิตวิทยาใช้ในการสอน ได้ดีมีความเข้าใจความคิด
และพฤติกรรมนักเรียน

1.5 วางตัว ประพฤติตน และแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และสามารถควบคุม
อารมณ์ได้

2. คุณสมบัติเฉพาะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มีผู้กำหนดไว้

2 แนวทาง คือ

2.1 คุณสมบัติเฉพาะที่ได้จากการสัมมนา TESOL ในปี ค.ศ. 1960 (Croft 1972 :
20) มีดังนี้

- 2.1.1 สามารถพูดและเขียนภาษาอังกฤษได้ในระดับที่จะเป็นแบบอย่าง การใช้
ภาษาอังกฤษที่เหมาะสม มีความถูกต้องและคล่อง
- 2.1.2 มีประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาชาติกำเนิด หรือ ภาษาที่หนึ่งของนักเรียน
รวมถึงภาษาท้องถิ่นด้วย เพื่อนำมาสัมพันธ์กับภาษาอังกฤษซึ่งจะเป็นภาษาใหม่ของนักเรียนด้วย
- 2.1.3 มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามวัยของผู้เรียน
- 2.1.4 เข้าใจหลักการสอนภาษา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในพื้นที่เรียน
แต่ละระดับ

2.1.5 มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและ
เทคนิคการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.1.6 เข้าใจและตระหนักถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ

2.2 คุณสมบัติเฉพาะ ของครูสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ที่ Mary

Finocchiaro และ Michael Bonomo คัดแปลงมาจากแนวทางของ Steering Committee of the
Modern Language Association (Finocchiaro and Bonomo. 1973 : 28-29) ซึ่งแบ่งออกเป็น
คุณสมบัติในด้านต่าง ๆ กัน มีตั้งแต่ระดับพอใช้ได้ ระดับดีและระดับดีเยี่ยมผู้ที่จะเป็นครูสอนภาษา
อังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ควรมีคุณสมบัติอย่างน้อยที่สุดในระดับพอใช้ได้ของคุณสมบัติ

แต่ละด้าน และควรพยายามปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ เพื่อให้ถึงระดับดีเยี่ยม สำหรับระดับพอใช้ได้ ในแต่ละคุณสมบัติด้านต่าง ๆ กัน มีดังนี้

2.2.1 คุณสมบัติในด้านทักษะการฟัง สามารถฟังเจ้าของภาษาพูดภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปในจังหวะช้า ๆ เน้นตรงประเด็นที่สำคัญ ๆ ได้เข้าใจ

2.2.2 คุณสมบัติในด้านทักษะการพูด สามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องที่เตรียมมาได้ โดยใช้สำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้บ่อย ๆ ได้โดยไม่มีที่ผิดที่เห็นได้ชัดและสามารถออกเสียงได้เป็นที่เข้าใจ

2.2.3 คุณสมบัติในด้านทักษะการอ่าน สามารถอ่าน และ จับใจความจาก ข้อความเกี่ยวข้องกับเรื่องในชีวิตประจำวัน ที่ไม่มีศัพท์เทคนิคได้โดยไม่ต้องแปลอังกฤษเป็นไทย

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 16) ได้กล่าวถึง ผู้เรียนภาษาอังกฤษว่าควรจะมี คุณลักษณะ ดังนี้

1. อายุ ไม่ใช่องค์ประกอบที่สำคัญ ที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จหรือ ล้มเหลว
2. เวลาเรียนนั้นต้องให้ติดต่อกันถึง 600 ชั่วโมงจึงจะได้ผล
3. ความต้องการจะเป็นแรงกระตุ้นเพราะมนุษย์จะต้องเรียนภาษาเพื่อใช้ในสังคมที่ตนเองอยู่เพื่อสื่อสารกับคนอื่น ผู้เรียนในประเทศไทยไม่ค่อยได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสาร จึงทำให้ขาดความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษด้วย
4. แรงจูงใจ คือความรู้สึกอยากเรียน แรงจูงใจภายนอก เช่น นักเรียนเห็นว่าผู้รู้ภาษาอังกฤษจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ เมื่อสมัครเข้าทำงานและได้รับเงินเดือนสูง แรงจูงใจภายใน เช่น ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษ อยากเรียนต่อ ๆ ไป
5. ความพร้อม คือความสามารถที่จะเรียนได้ อาจเป็นความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ทางร่างกาย ทางสติปัญญา และรวมทั้งทางด้านเศรษฐกิจด้วย เป็นต้น ผู้เรียนที่ขาดความพร้อมก็อาจไม่ประสบความสำเร็จด้วย

พัชรประภา อุดลวิทย์ (2527 : 11) ได้สรุปคุณสมบัติของครูสอนภาษาที่ดี ดังนี้

1. ต้องมีคุณสมบัติ บุคลิกเฉพาะตัวที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการเป็นครูคือ ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและเชื่อถือได้
2. ต้องมีความสามารถในการพูด การเขียนภาษาอังกฤษ พอที่จะเป็นแบบอย่างได้ คือพูดได้ถูกต้อง คล่องพอสมควร และเขียนได้ดี
3. ต้องเข้าใจธรรมชาติของภาษา ความรู้เกี่ยวกับภาษา เช่น ทางสังคม ทางขอบเขต และ หน้าที่ของภาษา รวมทั้งไวยากรณ์ และพัฒนาการของภาษาอังกฤษ ความสำคัญของภาษาและวรรณคดีต่อวัฒนธรรมของคนที่ใช้ภาษาอังกฤษ

4. ต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษาของเด็กเข้าใจไวยากรณ์ วัฒนธรรมของผู้เรียน คือ ของประเทศไทย

5. ต้องมีความรู้เกี่ยวกับขบวนการเรียนรู้ภาษาในวัยต่าง ๆ ของเด็ก จิตวิทยาเบื้องต้น
6. ต้องเข้าใจศิลปะและวิธีการสอนภาษา
7. ต้องเข้าใจหลักการ ความรู้ และเทคนิคการเรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ
8. ต้องรู้และเข้าใจถึงลักษณะความเป็นอยู่ของบุคคลต่าง ๆ ในสังคมที่ต่างกัน

ในด้านเกี่ยวกับครูผู้สอนนั้น ประพาศน์ พฤธิประภา (Prapart Brudhiprabha 1984 : 4) ได้สรุปคุณสมบัติของครูภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. มีความสามารถในทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษพอเพียงที่จะปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
2. มีความรู้ด้านวิชาภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เข้าใจหลักเกณฑ์ในการสอนภาษา (Language Pedagogy) โดยใช้ทฤษฎีเทคนิคและวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสม
4. เข้าใจนโยบายภาษาต่างประเทศ สภาพการศึกษา ระบบโรงเรียนและความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรและในสังคม

นอกจากนี้ เสาวลักษณ์ เสือเพชร (Saowalak Suapechra. 1980 : 91 - 96) ได้กล่าวถึงมาตรฐานที่ใช้ในการประเมินการสอนภาษาต่างประเทศของครูว่า คุณสมบัติของครูที่จะทำให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนประสบผลสำเร็จ จะต้องประกอบไปด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านตัวครู

1.1 การวางแผนการสอนและลำดับขั้นในการสอน

- 1.1.1 ครูควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงโครงสร้างให้เป็นไปตามขั้นตอน
- 1.1.2 การจัดชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ในการติดต่อสื่อสารระหว่างนักเรียนด้วยกัน และระหว่างครูกับนักเรียน
- 1.1.3 นักเรียนควรเข้าใจจุดหมายของการเรียนอย่างชัดเจน
- 1.1.4 ครูควรเตรียมอุปกรณ์ให้เพียงพอ และ ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน
- 1.1.5 ครูควรเข้าใจถึงวิธีการใช้อุปกรณ์ และสามารถใช้ได้ทันทีที่ต้องการ

1.2 การนำเสนอบทเรียน

- 1.2.1 ครูควรพูดภาษาให้เป็นไปตามธรรมชาติและความเร็วปกติ
- 1.2.2 จำนวนการพูดของครูควรน้อยลง

1.2.3 ครูควรทบทวนและฝึกทักษะการพูดโดยการถามคำถาม

1.2.4 คำสั่งและคำอธิบายต่าง ๆ ควรชัดเจนตรงจุด

1.2.5 ครูควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล และประยุกต์ให้เหมาะสมกับ

ความต้องการของนักเรียน

1.2.6 ครูควรใช้เวลาในห้องเรียนให้น้อยที่สุด ในการอ่านในใจและการเขียน

1.2.7 ครูควรเขียนกระดานให้น้อยที่สุด

1.3 แรงจูงใจ

1.3.1 ครูควรทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ ระหว่างที่มีการฝึก การกระทำซ้ำ การเสนออุปกรณ์ใหม่ ๆ และ อื่น ๆ

1.3.2 ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกล้า ในการมีส่วนร่วม ทั้งการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาหรือท่าทาง

1.3.3 ครูควรยิ้ม ให้คำชม และมีอารมณ์ขันตลอดเวลา การให้คำชมของครูควรมีลักษณะต่าง ๆ กัน และอาจจะไม่ใช่คำพูดก็ได้

1.3.4 ครูควรกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยการสอนถึงวัฒนธรรมทางภาษา

1.4 บุคลิกภาพของครู

1.4.1 ครูควรให้ความอบอุ่นและเป็นกันเอง

1.4.2 ครูควรอธิบายอย่างชัดเจน ยืดหยุ่น และตรงกับความต้องการของนักเรียน ในสถานการณ์การเรียนการสอน

1.4.3 เสียงของครูควรชัดเจนและดังพอให้ได้ยินทั่วทั้งชั้น

1.4.4 ครูควรมีความคล่องตัวและใช้ท่าทางท่าประกอบ

1.4.5 ครูควรมีความรู้อย่างลึกซึ้งและกระตือรือร้น

1.4.6 ครูควรเดินไปมาให้ทั่วห้อง ไม่ยืนนิ่งอยู่กับที่

1.4.7 ครูควรควบคุมระเบียบวินัยในชั้นเรียนได้

1.5 การทดสอบ ครูควรประเมินผลการเรียนของนักเรียนว่าเข้าใจหรือไม่ โดยการถาม คำถามด้วยปากเปล่า หรือการเขียนตอบ

1.6 การแก้ไขคำผิด ครูควรฟัง และ ระวังการออกเสียงผิดของนักเรียนแก้ไขคำผิดของนักเรียนอย่างมีเทคนิค ครูควรใช้สายตาดูพฤติกรรมของนักเรียนและแก้ไขคำผิดของนักเรียนทันที

1.7 การให้การบ้าน การให้การบ้านของครูต้องแน่ใจว่า จะสามารถช่วยให้นักเรียน บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนได้

2. ด้านตัวนักเรียน

2.1 เจตคติและแรงจูงใจ

2.1.1 นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนไปในชั้นเรียนได้

2.1.2 นักเรียนสามารถให้ความร่วมมือกับครูได้เป็นอย่างดี โดยไม่เฉื่อยชาหรือ ไม่จริงจัง

2.1.3 นักเรียนสามารถแสดงท่าทางตอบคำถามของครูได้ แสดงว่าเข้าใจสิ่งที่ เรียนไปแล้วได้

2.2 ความรู้ความเข้าใจ

2.2.1 นักเรียนส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามของครูได้

2.2.2 นักเรียนส่วนใหญ่สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรม ในชั้นเรียนได้ และทำ ตามคำสั่งของครูได้

2.3 ระเบียบวินัยในชั้นเรียน

2.3.1 ชั้นเรียนไม่ควรมีเสียงดังรบกวน หรือยุ่งยากสับสน

2.3.2 พฤติกรรมของนักเรียนควรถูกดำเนินน้อยที่สุด

2.4 บรรยากาศทั่วไป

2.4.1 บรรยากาศในชั้นเรียนควรจะอบอุ่นมีความเป็นกันเอง และเป็นประชาธิปไตย

2.4.2 ห้องเรียนควรมีระเบียบเรียบร้อยดี

2.4.3 นักเรียนควรสนุกสนานกับสถานการณ์การเรียนการสอนสำหรับ วิธีการ ที่ใช้ในการสอนนั้น ควรใช้วิธีการสอนแบบผสมผสาน (Eclectic Method) ซึ่งควรจะประยุกต์ใช้ให้ เหมาะสมกับวัย จุดมุ่งหมาย ความสนใจ และความสามารถของนักเรียนเป็นสำคัญ

สรุปคุณสมบัติของครูผู้สอนภาษาอังกฤษนั้นขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนที่ดีต่าง ๆ และ พฤติกรรมการสอนที่ดี นั้นครูควรใช้พฤติกรรมทางอ้อมในการสอนให้มากที่สุด เช่น ครูที่มีลักษณะเป็น ประชาธิปไตย ครูให้การยอมรับหรือมีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียน ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน ครูแสดงการยอมรับความคิดคำพูดของ นักเรียนและครูถามให้นักเรียนตอบ เป็นต้น ครูที่ ใช้พฤติกรรม ทางอ้อมมากกว่าทางตรงในการสอนนั้น จะช่วยสร้างเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (Flanders. 1965 : 50 - 65)

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (ทิพย์วัลย์ มาแสง. 2532 : 8; อ้างอิงมาจาก บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2513 : 1) ได้กล่าวไว้ในบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนไว้ว่า "การเป็นครูสอนภาษาอังกฤษได้

อย่างดีและมีประสิทธิภาพ นอกจากจะต้องมีความรู้ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแล้ว จะต้องมีความรู้ในด้านต่าง ๆ ประกอบอีกหลายด้านเช่น

1. มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างภาษาไทย และลักษณะโครงสร้างภาษาอังกฤษ
2. มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา
3. มีความรู้เกี่ยวกับวิธีสอน เช่น เทคนิคในการสอน หลักสูตร การทำโครงการสอน

การเตรียมการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน การใช้อุปกรณ์ช่วยสอน การเลือกหนังสือเรียน การปรับปรุงบทเรียน การหาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพของตน... ฯลฯ

ทิพวัลย์ มาแสง (2532 : 8-12) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติ ความสามารถของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่ควรเรียนรู้และควรทราบเป็นพื้นฐานดังนี้

1. คุณสมบัติและความสามารถ

1.1 ทางด้านภาษา (Language) ครูจะต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องของเสียง และการออกเสียง (Pronunciation) คือจะต้องออกเสียงได้อย่างถูกต้อง การฟัง (Aural comprehension) จะต้องฟังและเข้าใจเนื้อความนั้น ๆ การพูด (Speaking) จะต้องพูดได้อย่างถูกต้องชัดเจน การอ่าน (Reading comprehension) อ่านแล้วรู้เรื่องและสามารถเข้าใจทันที การเขียน (Writing) จะต้องเขียนประโยค และข้อความถูกต้อง การวิเคราะห์คำศัพท์ต่าง ๆ (Language analysis) จะต้องสามารถวิเคราะห์คำต่าง ๆ ได้

1.2 ทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณี (Culture) ครูจะต้องมีความรู้ทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษาพอสมควรแก่การสอน

2. จิตวิทยาในการเรียนรู้ภาษา

2.1 ภาษาเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ ความคิดพื้นฐานประการแรกที่ต้องเข้าใจก็คือภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องเรียนรู้ มิใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเหมือนกับความเจริญเติบโตของร่างกายของมนุษย์ ซึ่งเจริญเติบโตและพัฒนาขึ้นตามลำดับ เช่น คว่ำ คลาน นั่ง ยืน เดิน ... ฯลฯ

2.2 ภาษาที่พูดออกมาจะต้องอาศัยความเจริญ และความพร้อมของอวัยวะออกเสียงในร่างกายประกอบกัน เช่น ลำคอ ลิ้น ใกล้เคียง ฟัน ปุ่มเหงือก ริมฝีปาก เป็นส่วนประกอบ ซึ่งผิดกับความเจริญด้านร่างกาย เด็กปรกติที่เกิดมาเมื่อถึงกำหนดระยะหนึ่งเด็กจะยืนและเดินได้เอง สมมุติว่าเอาเด็กไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีการใช้ภาษาพูดเด็กจะพูดไม่ได้ ถึงจะพูดออกมาก็ไม่ใช่ ภาษา เพราะภาษานั้นเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ใช้ในการสื่อความหมาย และใช้พูดติดต่อกับคนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน การเรียนรู้ทางภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาของตนเอง (Mother tongue) หรือภาษาที่สอง (Second Language) ทักษะต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดขึ้นตามลำดับคือ ฟัง - พูด - อ่าน - เขียน ส่วนภาษาต่างประเทศต้องมีการแนะนำ และความเจริญทางภาษานี้จะควบคู่ไปกับประสบการณ์ที่ผู้เรียนรู้ได้พบเห็น

2.3 ความพร้อมทางร่างกายและอารมณ์กับการเรียนรู้ภาษาทุกอย่างดังกล่าวนั้น ความพร้อมทางร่างกายก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ภาษา เด็กที่มีอวัยวะในการออกเสียงเช่น ลิ้น ฟัน จมูก หรือมีอวัยวะรับฟังที่ไม่สมบูรณ์จะทำให้การเรียนรู้ภาษาด้อยไปกว่าเด็กปกติ ตามปกติเด็กจะเรียนรู้ภาษาของตนและสามารถพูดได้เป็นถ้อยคำ ตั้งแต่อายุ 1-6 ปี จะใช้ภาษาได้เจริญรวดเร็วกว่าระยะใด ๆ ในชีวิต

2.4 การใช้ภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) การเรียนภาษาต่างประเทศจะเรียนเมื่อใดก็ได้ ถ้าผู้เรียนมีความสนใจ มีความพร้อม เอาใจใส่ แต่ข้อเสียมีอยู่ว่า ถ้าเริ่มเรียนอายุน้อย ๆ จะเสียเปรียบผู้เริ่มเรียนอายุยังน้อย เพราะนิสัยในการใช้ภาษาติดแน่น การเรียนรู้ภาษานั้น ผู้ที่ใช้เวลาในการเรียนและการฝึกฝนมากกว่าย่อมจะได้เปรียบผู้ที่ใช้เวลาในการเรียนและการฝึกฝนน้อยกว่าเป็นธรรมดา

3. ระดับของผู้เรียนภาษาอังกฤษ

ระดับของผู้เรียนภาษาอังกฤษพอจะแบ่งได้คร่าว ๆ ออกเป็นสามระดับ ทั้งที่เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะได้ทราบว่านักเรียนของตนมีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับไหนจะได้จัดบทเรียนและดำเนินการสอนได้ถูกต้องเหมาะสม

3.1 ผู้เรียนภาษาในระยะแรกเริ่มหรือขั้นเริ่มต้น (Beginner) นั้นเริ่มตั้งแต่ขั้น ที่ไม่รู้อังกฤษมาก่อนเลยจนถึงขั้นเริ่มเรียนพอรู้บ้างเล็กน้อย อาจเทียบได้กับชั้น Primary หรือชั้นประถมศึกษา

3.2 ผู้เรียนภาษาในระยะที่พอรู้ภาษาอังกฤษมาบ้าง พอสมควร (Intermediate) ซึ่งอาจเทียบได้กับชั้น Secondary หรือชั้นมัธยมศึกษา

3.3 ผู้เรียนภาษาในขั้นสูง (Advance) ซึ่งอาจเทียบได้กับชั้นอุดมศึกษาหรือขั้นสูงกว่าขึ้นไป

กล่าวโดยสรุป ครูสอนภาษาอังกฤษควรจะเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และมีทักษะ จิตวิทยาในการสอนได้อย่างดีและเหมาะสมกับเนื้อหาและสถานการณ์ ดังที่ กานดา ณ ถลาง (2515 : 18) ได้กล่าวนั่นว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีความรู้ภาษาอังกฤษดี และมีความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับครูสอนภาษาทุกคนที่จะต้องใฝ่หาความรู้ และนำมาเป็นแนวปฏิบัติ

2. ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นงานที่มีกระบวนการซับซ้อน ย่อมเกิดปัญหาในทุกขั้นตอน ตามมาตั้งแต่ การวางแผน การยกร่าง ตลอดจนการนำไปใช้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำหลักสูตรไปใช้ย่อมมีปัญหามากมายไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านการบริหารหลักสูตร การสอนของครู ความพร้อมใน

ด้านต่าง ๆ เช่น งบประมาณบุคลากร เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลให้เกิดปัญหาในการนำหลักสูตรไปใช้ทั้งสิ้น (ประพัฒน์ ศรีสุข. 2535 : 31) ดังที่ ช่อเพชร เล็งสมวงษ์ ได้ศึกษาถึงปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษาที่ผ่านมา

ช่อเพชร เล็งสมวงษ์ (2529 : 21 - 22) ได้ศึกษาถึงปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรประถมศึกษา กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

จากการติดตามผลการใช้หลักสูตรประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2525 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2526 : 4 - 11) ปรากฏว่ากลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มที่มีปัญหามากที่สุดกลุ่มหนึ่ง ในการจัดกิจกรรมและการวัดจุดประสงค์ตามแผนการสอน ในด้านที่เกี่ยวกับหนังสือเรียนนั้น มีการพิมพ์ผิดมาก คำศัพท์ยากเกินไป ไม่เหมาะสมกับเด็ก เช่น ในบทที่ 24 - 30 นอกจากนี้ยังมีปัญหาการสอบปลายภาค คือ ข้อสอบยากเกินไปและเน้นเฉพาะการอ่านและการเขียนเท่านั้น ซึ่งควรเน้นการฟังและการพูดด้วย

การติดตามผลการใช้หลักสูตรประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2528 : 7 - 18) ปรากฏว่าปัญหาที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของเนื้อหาในกลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ พอสรุปได้คือ คำศัพท์และเนื้อหามากเกินไป เช่น ในเล่ม 4 นอกจากนี้จุดประสงค์ก็มีมากเกินไป บางจุดซ้ำซ้อนกัน กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการสอนมีมากเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลาและกิจกรรมที่ไม่สามารถจัดได้ตามแผนการสอนได้แก่ บทบาทสมมุติที่ต้องพูดประโยคยาว ๆ และเพลงด้านสื่อการเรียนการสอน ทางโรงเรียนมีเครื่องเล่นเทปไม่เพียงพอ นักเรียนไม่มีอุปกรณ์ส่วนตัวด้านการวัดและประเมินผลปลายปีซึ่งเป็นข้อสอบของกระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2526 เป็นข้อสอบฉบับเดียวน้อยเกินไปยากแก่การที่จะนำมาตัดสิน ข้อสอบไม่ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมในคู่มือครู คำศัพท์บางคำ นักเรียนไม่เคยเห็นและภาพไม่ชัดเจนทำให้เกิดความหมายยาก

ส่วนปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรประถมศึกษากลุ่มประสบการณ์พิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 นั้น จากผลการวิจัยกล่าวได้ว่ามีปัญหาปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น การใช้หลักสูตรได้ผ่านมาระยะหนึ่งแล้ว และได้มีการพยายามที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้จัดให้มีการอบรมบุคลากรในระดับต่าง ๆ เพื่อให้มีสมรรถภาพยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณารายละเอียดจะเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับชีวิตประจำวันมีปัญหามากในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา คือ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปริมาณมากเกินไป และปัญหาด้านการบริหารและการจัดการ มีปัญหามากในเรื่องการจัดครูที่มีความสามารถความถนัดเฉพาะวิชาเข้าทำการสอน ทั้งนี้จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่จัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาพบว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับ

ประณตศึกษาจัดทำเพื่อให้ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเลือกเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ปรากฏว่าได้นำไปใช้ทั่วประเทศทั้งในโรงเรียนที่ขาดความพร้อม และครูสอนภาษาอังกฤษส่วนหนึ่งยังไม่ได้รับการอบรมเลย ส่วนครูที่ได้รับการอบรมแล้วก็ได้รับการอบรมระยะสั้นซึ่งไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษมีความสามารถหรือความชำนาญ เพียงพอ ถ้าได้ขจัดปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

โกสุม วรรณคิลิก (ม.ป.ป. : 94 - 95) ได้กล่าวถึงปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ในด้านความพร้อมของโรงเรียน โรงเรียนยังขาดแคลนสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ ห้องปฏิบัติการภาษา วัสดุอุปกรณ์ สื่อทัศนศึกษา ไม่มีห้องเรียนสำหรับซ่อมเสริม ห้องเรียนแต่ละห้องมีนักเรียนมากเกินไป ขาดแคลนบุคลากรตามสายงาน

2. ในด้านเกี่ยวกับครู พบว่ามีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป พร้อมทั้งมีหน้าที่พิเศษมาก ครูสอนไม่ตรงตามวิชาเอกที่เรียนมา ไม่เข้าใจจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของหลักสูตร ขาดความกระตือรือร้นในการสอน ไม่มีการตรวจงาน ไม่ค่อยเข้าใจปัญหาของนักเรียน ครูบางคนมีปัญหาในการสอน และไม่เคยได้รับการอบรม

3. ในด้านความพร้อมของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ

4. ในด้านผู้ปกครอง ไม่ค่อยทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

นอกจากนี้ อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล (2521 : 96 - 97) ได้เสนอปัญหาระหว่างครูกับหลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตร คือสิ่งที่กระทรวงศึกษาหรือผู้บริหารการศึกษาเป็นผู้กำหนดขึ้น ครูเป็นผู้ปฏิบัติตาม หรือต้องคล้อยตามสิ่งที่หลักสูตรได้วางไว้ทุกประการ ถึงแม้จะพบว่าหลักสูตรของบางวิชามีเนื้อหาจัดไว้ไม่เหมาะสมกับระดับและวัยของผู้เรียน แต่ครูเหล่านั้นก็ต้องปฏิบัติตามโดยไม่มีข้อหลีกเลี่ยง

2. หลักสูตรที่กำหนดไว้ยังขาดเนื้อหาที่แน่นอน เป็นการระบุข้อความไว้กว้างเกินไป ครูผู้สอนก็แปลความหมายไม่ถูก เช่น หลักสูตรกำหนดว่าควรจะต้องสอน ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในแต่ละระดับชั้น แต่ไม่ได้ระบุเนื้อหาที่แน่นอนลงไปว่า ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6, 7, จะให้ฟัง พูด อ่าน และเขียนอะไรบ้าง ฉะนั้นก็เป็นความยุ่งยากกับครูผู้สอนที่จะต้องหาเนื้อหาที่เหมาะสมมาสอน ประกอบด้วยตนเอง ครูบางท่านอาจจะไม่ได้หาเนื้อหาที่อื่นมาเพิ่มเติมเลย ทั้งนี้เพราะครู ไม่มีเวลาพอที่จะไปหาเนื้อหาจากแหล่งวิชาที่อื่น ๆ นั่นเอง

3. ครูบางท่านคิดว่า หลักสูตรอาจจะไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นนัก เพราะคงได้กล่าวแล้วว่าไม่ได้กำหนดเนื้อหาที่แน่นอน และไม่บอกวิธีการสอนใด ๆ ไว้ ฉะนั้นครูเหล่านี้ซึ่งถือว่ามีความรู้ความสามารถอยู่ในตัวเอง ก็อาจจะไม่พึ่งหลักสูตรมากนัก เพียงแต่ใช้เป็นส่วนประกอบนิดหน่อยเท่านั้น สำหรับเรื่องนี้ในบางประเทศ เช่น สหรัฐ และอังกฤษ ให้สิทธิและเสรีภาพกับครูมากในการที่จะกำหนดหลักสูตรเอง ทั้งนี้เพราะถือว่าครูเป็นผู้สอน มีความใกล้ชิดกับเด็กมากกว่า ย่อมจะต้องทราบดีกว่าใครว่า ควรจะสอนอะไร แค่นั้น และสอนอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพดีที่สุด

การใช้หลักสูตรมักจะประสบปัญหาบ่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเริ่มแรกที่มีการใช้หลักสูตรใหม่ มีแชลลิส กรอสแมน และ สก็อต (Michaelis, Grossman and Scott. 1967 : 482) ได้กล่าวว่า โรงเรียนประถมศึกษา มักเผชิญกับปัญหาการใช้หลักสูตร ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาในการออกแบบหลักสูตร และการวางแผนการใช้หลักสูตร
2. ปัญหาการไม่ได้รับความร่วมมือ และการยอมรับ จากบุคลากรฝ่ายสนับสนุนให้บริการ และฝ่ายปฏิบัติการ

3. ปัญหาในด้านวิธีสอนและสื่อการเรียน

4. ปัญหาในด้านความร่วมมือกับชุมชน

จากรายงานการสัมมนาระดับชาติของกรมวิชาการ (2530 : 15 - 53) เรื่องหลักสูตรประถมศึกษา ระหว่างวันที่ 22 - 25 กรกฎาคม 2530 ณ โรงแรมเอเชียพญา เมืองพญา จังหวัดชลบุรี ผลการสัมมนาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษว่า การจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษนั้นมีเนื้อหายากเกินวัยเด็ก และมากเกินไปทำให้ครูสอนไม่ทัน

จะเห็นได้ว่า การใช้หลักสูตรใหม่นั้นมีปัญหาต่าง ๆ มากมายหลายอย่างและแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างของหลักสูตร ขนาดโรงเรียน วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน และสิ่งสำคัญของการใช้หลักสูตร ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจทุกองค์ประกอบของหลักสูตร เช่น เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สามารถตีออกเป็นพฤติกรรม เข้าใจวิธีใช้และประโยชน์ของเอกสารหลักสูตรสามารถแปลงเป็นพฤติกรรมการเรียนการสอนตามเจตนาของหลักสูตรปัจจุบัน

3. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยตั้งแต่ต้นนั้น เน้นความสำคัญของโครงสร้างภาษา หรือไวยากรณ์ เพราะมีความเชื่อว่าถ้าผู้เรียนมีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ภาษาดีแล้ว จะสามารถนำไปใช้ได้ แต่ปรากฏว่าไม่จะเป็นการเรียนแบบไวยากรณ์ และการแปลหรือการสอนแบบฟัง - พูด นั้นไม่ได้ผล เพราะนักเรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่ง

พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ (2521 : 39 - 51) ได้กล่าวถึงสาเหตุสำคัญ 5 ประการ ที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นปัญหาไว้ดังนี้

1. นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษไปแล้วไม่ได้ใช้ประโยชน์
2. ครูผู้สอนส่วนใหญ่ สอนแต่อ่าน เขียน และแปล ไม่มีการสอนพูด เพราะตัวครูผู้สอนก็พูดภาษาอังกฤษด้วยความคล่องไม่ได้ จึงไม่สามารถสอนผู้อื่นพูดได้
3. วิธีสอนภาษาอังกฤษ ขัดกับหลักภาษาศาสตร์ เพราะสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยทั่ว ๆ ไป แต่ไม่ได้ฝึกฝน ใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับการสอนวิชาอื่น ๆ ซึ่งความจริงแล้วภาษาเป็นวิชาทักษะ ต้องมีการฝึกกระสวนหรือรูปแบบภาษา จำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง เด็กจึงจะทำได้ และใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว มิใช่การจำหลักไวยากรณ์
4. วัสดุอุปกรณ์การสอน ครูมีปัญหาในการสร้างแบบฝึกหัด เพื่อทำการฝึกฝนทักษะเวลาและเนื้อหาที่ใช้ฝึก ครูสอนภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมคิดว่าอุปกรณ์ทำให้การสอนช้าลง จบไม่ทันหลักสูตร
5. จำนวนนักเรียนในชั้น โดยทั่วไปจะมีนักเรียนห้องละประมาณ 35 - 45 คน นับว่ามากเกินไป สำหรับการเรียนภาษา ซึ่งต้องใช้การฝึกฝน ครูไม่สามารถเอาใจใส่และทำการฝึกเด็กเป็นรายบุคคลได้

เนื่องจากการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศของคนไทย มีความแตกต่างจากการเรียนภาษาแม่ มนุษย์ทุกคนสามารถเรียนภาษาแม่ได้ดี เพราะสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ ช่วยเหลือแต่การเรียนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องพึ่งครูช่วยจัดสิ่งแวดล้อม และใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ด้วยการเรียนภาษาต่างประเทศให้ได้ผลดีจึงต้องได้รับการฝึกฝนอย่างเข้มข้นต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า 600 ชั่วโมง ความต้องการแรงจูงใจ ความพร้อม และเจตคติที่ดีของผู้เรียนมีความสำคัญในการเรียนภาษา ผู้สอนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก ต้องคัดเลือกผู้ที่มีความกระตือรือร้น เข้าใจหลักจิตวิทยา รู้จักนำจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมาใช้กับนักเรียน (อัญชลี แจ่มเจริญ, จินตนา สุขมาก และชำเลื่อง มีนันทน์. 2526 : 12)

นอกจากนี้ปัญหาที่สำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากปัญหาที่เกี่ยวกับตัวครู ความรู้ ซึ่งความรู้ของครูเป็นปัญหาสำคัญมากในการสอนภาษาอังกฤษ เพราะครูเป็นแบบอย่างที่ดีที่จะต้องเลียนแบบทั้งในการพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนเด็กในระยะเริ่มเรียน (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล. 2521 : 56) แต่ครูบางคนได้รับการฝึกฝนไม่เพียงพอ มีความรู้ ความชำนาญน้อย จึงไม่สามารถสอนเนื้อหาวิชาได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ครู บางคนไม่ชวนขยายปรับปรุงตนเองหรือค้นคว้าหาความรู้ให้ กว้างขวาง ซึ่งปัจจุบัน

วิชาการต่าง ๆ ได้ก้าวรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ถ้าครูไม่กระตือรือร้นความรู้ที่มีอยู่จะล้าหลังไปทุกวัน ซึ่งคุณภาพของครูจะมีผลต่อคุณภาพของนักเรียนโดยตรง (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2520 : 50 - 51)

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2521 : 72 - 80) ได้เสนอปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในเมืองไทยดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู
 - 1.1 ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน
 - 1.2 การเตรียมการเรียนการสอนของครูยังไม่สม่ำเสมอ
 - 1.3 ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน
 - 1.4 ครูไม่มีเวลามากนักที่จะแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
 - 1.5 ครูแปลประโยคภาษาอังกฤษให้นักเรียนเป็นภาษาไทย
 - 1.6 ครูมีความเข้าใจนักเรียนในชั้นของตนน้อยเกินไป
2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน
 - 2.1 นักเรียนให้ความสนใจกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยมาก
 - 2.2 นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ค่อนข้างน้อย
 - 2.3 นักเรียนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.1 จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป
 - 3.2 การเรียนในระดับชั้นหนึ่ง ๆ ดำเนินไปไม่เท่ากัน
 - 3.3 เนื้อหาที่จะสอนมีมากเกินไป
4. ปัญหาเรื่องวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน
 - 4.1 ครูไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน
 - 4.2 ครูมีความสับสนเกี่ยวกับหลักสูตร

ศรัวิชัย สุวรรณกิตติ (2522 : 74 - 78) ได้อธิบายเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู
 - 1.1 ครูมีความรู้ทางด้านเนื้อหาไม่แม่นยำ อาจเป็นเพราะความประมาทของครูเอง เห็นว่าเนื้อหาที่จะสอนนั้นง่าย เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาซึ่งครูไม่คาดคิดมาก่อน ครูจึงไม่สามารถแก้ปัญหาได้หรือแก้ไปผิด ๆ บางโรงเรียนจัดครูเข้าสอนวิชาที่ไม่ถนัด เพราะเห็นว่าเป็นนักเรียนเล็ก ๆ เช่น โรงเรียนประถมศึกษา ครูได้รับการคาดหวังไว้ว่าจะสอนได้ทุกวิชา ทำให้ครูที่ไม่สนใจหรือไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษเพียงพอมาสอนนักเรียน ครูบางคนไม่สนใจที่จะหาความรู้เพิ่มเติม ความรู้จึงแคบ

1.2 ครูขาดความพร้อมที่จะสอน ไม่มีการเตรียมบทเรียน อาจเป็นเพราะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป หรือเป็นเพราะครูต้องการสะดวกสบายในการสอน เคยสอนมาอย่างไรก็สอนอย่างนั้นตลอด ไม่มีการปรับปรุง ดัดแปลงให้เหมาะสมกับนักเรียน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ

1.3 ครูขาดความมั่นใจในตนเอง อาจเป็นเพราะความไม่แม่นยำในเนื้อหาหรือในเรื่องวิธีการสอน มีความอายที่จะออกเสียงภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงไม่มีโอกาสที่จะพูดหรือฟังภาษาอังกฤษด้วย

1.4 ครูขาดความรู้ด้านวิธีการสอนที่ถูกต้อง อาจเป็นเพราะครูไม่เคยศึกษามาก่อน หรือศึกษาอย่างผิวเผิน ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้อง

1.5 ครูบางคนไม่สนใจศึกษาหลักสูตร ว่าวิชาที่ตนเองสอนนั้นมีจุดมุ่งหมาย อย่างไรบ้าง ควรครอบคลุมอะไรบ้าง ทำให้การสอนนั้นไม่มีหลักเกณฑ์ ครูไม่เห็นความสำคัญของวิชาที่สอนไม่ทราบว่าหลักสูตรจัดให้นักเรียนเรียนวิชานี้เพื่อจุดมุ่งหมายอะไร

1.6 ครูไม่มีเวลาตรวจงานของนักเรียน เพราะบางโรงเรียนครูสอนมากเกินไป จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องก็มาก เมื่อให้งานแก่นักเรียนแล้วครูไม่มีเวลาตรวจ

1.7 ครูไม่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยการใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น เกม หรืออุปกรณ์ไม่ได้เน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงคิดว่าภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์

1.8 ครูขาดการใช้จิตวิทยาในการสอน วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกเป็นอย่างมาก ทั้งครูและนักเรียน บางครั้งเมื่อครูไม่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่สอนได้ หรือนักเรียนเรียนไม่ดีเท่าที่ครูคาดหวังไว้ ครู ก็ โกรธและดูว่านักเรียนจนบางครั้งนักเรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน

2.1 นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูและวิชาภาษาอังกฤษ อาจเนื่องมาจากการที่ครูไม่รู้จักนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการสอน ดังได้กล่าวแล้วในข้อ 1.8 หรืออาจเป็นเพราะนักเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ยิ่งเนื้อหาใดที่ยากและครูไม่มีความเข้าใจในตัวนักเรียนมากพอแล้ว ยิ่งทำให้ทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษนั้นเป็นไปในทางลบมากขึ้นตามลำดับ

2.2 จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมากเกินไปทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึงการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปด้วยความยากลำบาก การฝึกต่าง ๆ ได้ผลดีไม่เท่าที่ควรหากมีจำนวนนักเรียนแต่พอเหมาะแล้ว นักเรียนแต่ละคนจะมีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ ทางภาษาได้บ่อยครั้งยิ่งขึ้น และประสบผลสำเร็จเร็วกว่าเดิมด้วย

2.3 นักเรียนไม่กล้าแสดงออก โดยเฉพาะในการพูด ทั้งนี้เพราะเราไม่ได้ฝึกหัดนักเรียนของเราในทักษะเหล่านี้มาก่อน เมื่อถึงคราวจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น จึงไม่กล้า มีความขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หากครูได้พยายามฝึกทักษะต่าง ๆ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้นักเรียนจนเคยชินแล้ว จะทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้นและกล้าแสดงออกด้วย

2.4 นักเรียนขาดการสนับสนุนและช่วยเหลือจากทางบ้านในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบ้านภาษาอังกฤษ และนักเรียนไม่สามารถที่จะพึ่งใครในครอบครัวได้ เพราะผู้ปกครองไม่ได้เรียนมาหรือขาดความเข้าใจในวิชานี้ ทำให้นักเรียนเกิดความท้อ ถ้าเกิดปัญหาเช่นนี้บ่อย ๆ และอาจทำให้นักเรียนเลิกสนใจการเรียน ซึ่งครูต้องการให้เขาฝึกทักษะในการเขียนที่บ้านนี้ไปได้ นอกจากนั้นแล้วผู้ปกครองบางคนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่บุตรหลานของตนจะได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ จึงไม่ได้ให้กำลังใจหรือสนับสนุนการเรียนวิชาของเด็ก จึงทำให้เด็กเกิดทัศนคติกับภาษาอังกฤษไปในทางลบเช่นเดียวกับผู้ปกครองไปก็ได้

2.5 นักเรียนไม่รู้จักช่วยตนเอง คอยแต่จะให้ครูเป็นฝ่ายให้อยู่ฝ่ายเดียว เมื่อเรียนเสร็จสิ้นไปวันหนึ่ง ๆ ไม่ได้ทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วอีก ทำให้ลืม เพราะภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนอยู่บ่อย ๆ จึงจะสามารถใช้ภาษานี้ได้โดยอัตโนมัติ

3. ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน

3.1 ลักษณะของห้องเรียนในบางโรงเรียนไม่เหมาะกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในการฝึกปากเปล่าของนักเรียน เพราะเสียงไปรบกวนห้องใกล้เคียง และขณะเดียวกันในขณะที่นักเรียนต้องการสมาธิในการอ่านในใจ ก็จะมีเสียงจากห้องอื่นรบกวนเช่นกัน ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

3.2 โรงเรียนบางแห่งขาดห้องสมุด และหนังสือประกอบอื่น ๆ ทางภาษาอังกฤษที่จะช่วยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้

3.3 โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งจะช่วยนักเรียนในการเรียนภาษาได้อย่างมาก และยังขาดอุปกรณ์การสอนอื่นที่จะทดแทนห้องปฏิบัติการทางภาษาได้ เช่น เทป แผ่นเสียง เป็นต้น ทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะได้ฝึกหัดทักษะการฟังและการพูด อันเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ

3.4 โรงเรียนบางแห่งไม่มีครูภาษาต่างประเทศสาขาอื่นนอกจากภาษาอังกฤษ จึงกำหนดตายตัวให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แทนที่จะให้โอกาสนักเรียนได้เลือกวิชาตามที่ตัวเองถนัดหรือสนใจ เป็นการขัดต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งเฉพาะสำหรับผู้ที่มีความถนัดและสนใจในด้านภาษาอังกฤษเท่านั้น

3.5 ผู้บริหารในบางโรงเรียนยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษดี มุ่งจะให้ครูสอน เพื่อให้นักเรียนสอบผ่านวิชานี้แต่เพียงอย่างเดียว และในบางโรงเรียน ผู้บริหารไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษา เห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองและเปล่าประโยชน์ อันเป็นสาเหตุให้ครูทอดอ่ย หหมดกำลังใจในการทำงาน

นอกจากนี้ กานดา สันธวานนท์ (2505 : 108 - 116) และ ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2522 : 74 - 76) ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ครูมีความรู้ทางด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษไม่แม่นยำ โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษาชั้นนั้น ครูได้รับการคาดหวังว่าควรจะสอนได้หมดทุกวิชา เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ทำให้ได้ครูที่ไม่สนใจหรือไม่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษดีพอมาสอนนักเรียน จึงก่อให้เกิดผลเสียต่อนักเรียน

2. ครูขาดความพร้อมที่จะสอน ไม่มีการเตรียมบทเรียน อาจเป็นเพราะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปหรือเป็นเพราะครูต้องการความสะดวกสบายในการสอน เคยสอนมาอย่างไรก็ใช้ไปอย่างนั้นตลอด ไม่มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับนักเรียนซึ่งเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ

3. ครูขาดความรู้ทางด้านวิธีการสอนที่ถูกต้อง ไม่เข้าใจวิชาภาษาศาสตร์ที่จะช่วยในการสอน อาจเป็นเพราะไม่เคยศึกษามาก่อนหรือเคยศึกษามาอย่างผิวเผิน ไม่สามารถนำวิธีสอนที่เหมาะสมไปใช้ประโยชน์หรือนำไปใช้ได้แต่ไม่ถูกต้อง

4. ครูขาดความมั่นใจในตนเองซึ่งอาจเป็นเพราะไม่แม่นยำในเนื้อหาหรือวิธีสอน หรืออาจเป็นเพราะครูคนไทยมักจะมีอาย ไม่กล้าแสดงออก แล้วจะหวังให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษหรืออ่านภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงที่ถูกต้องย่อมเป็นไปได้

5. ครูบางคนไม่ได้สนใจศึกษาหลักสูตรว่าวิชาที่ตนสอนนั้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไรบ้าง เนื้อหาที่จะสอนครอบคลุมไปถึงไหน ซึ่งทำให้การสอนนั้นไม่มีหลักเกณฑ์

6. จำนวนครูไม่เพียงพอกับนักเรียน และไม่มีเวลาตรวจผลงานของนักเรียน เพราะบางโรงเรียนจัดให้ครูสอนมากจนเกินไป หรือจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมากเกินไป

7. ครูไม่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น เกมหรืออุปกรณ์ และไม่ได้เน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ

8. ครูขาดการใช้จิตวิทยาในการสอน เช่น เมื่อนักเรียนทำไม่ได้ ไม่ดีเท่าที่ครูคาดหวังเอาไว้ ครูบางคนจะรู้สึกโกรธและแสดงอาการไม่พอใจ ว่าคุณนักเรียน บางครั้งนักเรียนบางคน เกิดความกลัว ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อครู และวิชาภาษาอังกฤษด้วย เมื่อทัศนคติไม่ดีต่อวิชาใดแล้ว โอกาสที่จะประสบผลสำเร็จในวิชานั้นย่อมมีน้อย

9. ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจของครู ครูบางคนมีเงินไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายในการแสวงหาความรู้ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง เช่น ซื้ออุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ

หนังสือ ตำรา หรือนิตยสารต่าง ๆ ครูบางคนอยู่ไกล การคมนาคมไม่สะดวก ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงในการเดินทางเข้ารับการอบรมหรือเข้าเรียนในการสอนภาษาอังกฤษ

สังเวียน สฤตดิกุล (2521 : 3 - 4) มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. หลักสูตรไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการสอนทักษะทั้งสี่ คือ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน ทักษะเขียนอย่างแท้จริง โดยทั่วไปแล้วสภาพการเรียนการสอนจริงจะเน้นการอ่านและไวยากรณ์เสียเป็นส่วนใหญ่
2. ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ ไม่ได้เชี่ยวชาญในการสอนทักษะทั้งสี่ จะมีความสามารถจริง ๆ เฉพาะในเรื่องการสอนการอ่านและการสอนไวยากรณ์เสียเป็นส่วนใหญ่
3. นักเรียนที่สำเร็จการศึกษามาจากชั้นประถมศึกษาส่วนมาก มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ทำให้เป็นภาระของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่จะต้องแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป
4. ครูสอนภาษาอังกฤษบางคนมีความรู้ภาษาอังกฤษดีมาก แต่ไม่มีความสนใจเรื่องวิธีสอน ทำให้การสอนไม่มีประสิทธิภาพ

ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2527 : 101 - 102) กล่าวถึงสาเหตุที่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. ความไม่ชัดเจนและสมจริงของนโยบายหลักสูตร และ เป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งความไม่ตระหนักในสิ่งเหล่านี้ของครู
2. คุณสมบัติของครูสอนภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ และทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งยังไม่มีเทคนิคความชำนาญในการสอนภาษาที่สอง เพราะขาดการฝึกฝนอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างเพียงพอ ทั้งก่อนและระหว่างการเป็นครู
3. ผู้เรียนไม่มีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในสังคม เพราะเหตุที่ประเทศไทยเป็นสังคมภาษาเดียว จึงขาดแรงจูงใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนและพลอยขาดแรงจูงใจในการเรียนขาดทักษะในเชิงภาษาอันจะเกิดจากการใช้ภาษานั้น ๆ ในชีวิตประจำวัน
4. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังเน้นหนักที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) ของผู้เรียนมากกว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง ๆ (Communicative Competence)
5. เหตุผลทางจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา การถ่ายโอนนิสัยในภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สองเมื่อภาษาอังกฤษกับภาษาไทยมีลักษณะที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก คือ เป็นภาษาคนละตระกูล การถ่ายโอนจึงมีปัญหา

เขาลักษณะ บุญศิริ (2524 : 2 - 3) กล่าวถึงครูผู้สอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันว่าควรต้อง ขวนขวาย ฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ ทั้งในด้านทักษะทางภาษา เช่น หัดฟังข่าวภาคภาษาอังกฤษ ฟัง เพลง ดูภาพยนตร์ อ่านหนังสือพิมพ์ ฝึกออกเสียงและสนทนาอยู่เสมอ ๆ เท่าที่จะมีโอกาส รวมทั้ง หาโอกาสในการอ่านตำรา สนทนา ปราศรัย เรื่องราวอันเกี่ยวเนื่องกับการสอนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ๆ เพื่อที่จะได้ติดตามเทคนิคหรือแนวโน้มใหม่ ๆ ในการนำไปทดลองสอนในชั้นเรียน ของตน

โกสุม วรรณดิลก (ม.ป.ป. : 93.- 94) กล่าวถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. คุณภาพครู ระดับประถมศึกษามีปัญหาเรื่องนี้มาก เพราะค่านิยมผิด ๆ ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกไม่นิยมสอนในโรงเรียนประถมศึกษา ครูขาดความแม่นยำในเนื้อหาและเทคนิค การสอน วิธีแก้ไขเฉพาะหน้า คือ การอบรมทั้งระยะสั้นและระยะยาว การผลิตเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ คู่มือการสอนและอุปกรณ์การสอน เป็นต้น

2. นักเรียน ปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ อันดับแรก คือ จำนวนนักเรียนห้องหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป ไม่สัมพันธ์กับลักษณะวิชาทักษะ ไม่สามารถจะเกิดการเรียนรู้ได้ทั่วถึงตามกำหนด ปัญหา อันดับต่อมา ได้แก่ พื้นความรู้ไม่เสมอกัน นักเรียนบางคนมีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน บางคน ไม่มีโอกาส ทำให้เกิดการต่างระดับ ในเรื่องนี้มีการแก้ไขโดยจัดชุดการเรียนการสอน (Learning Kit) ปัญหาอันดับสุดท้ายเป็นเรื่องของจิตใจ นักเรียนไม่ชอบเรียน อาจเป็นเพราะไม่ชอบครู หรือไม่ เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ

3. โรงเรียน การขาดแคลนอุปกรณ์ที่จำเป็น ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ไม่มีหนังสือ ประกอบอื่น ๆ ทางภาษาอังกฤษ ไม่สนับสนุนกิจกรรมเสริมความรู้ด้านนี้เท่าที่ควรเพราะสิ้นเปลือง ราชจ่าย สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวนี้ล้วนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับแผนการสอนบูรณาการทั้งสิ้น

อัญชลี แจ่มเจริญ และคนอื่น ๆ (2526 : 4 - 5) ได้เสนอถึงปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. ปัญหาคุณภาพของครู ขาดครูที่มีความสามารถ ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับ ประถมศึกษา ครูที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ไม่นิยมสอนในโรงเรียนประถมศึกษา จึงมี ปัญหาด้านคุณภาพของครู ครูขาดความแม่นยำในเนื้อหาและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ วิธี แก้ไขควรอบรมครูประจำการ อบรมทั้งระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้กรมวิชาการต้องเร่งผลิต เอกสารประกอบหลักสูตรอันได้แก่ คู่มือการสอน อุปกรณ์การสอน และจัดอบรมครูโดยสม่ำเสมอ

2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน นักเรียนมีเจตคติไม่ดีต่อครูสอนภาษาอังกฤษ ครูสอน นักเรียนไม่ดี ทำให้นักเรียนไม่ชอบครู ไม่ชอบวิชา และ ไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นจำนวนนักเรียนแต่ละห้องมีมากเกินไปทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง

3. ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาได้รวดเร็ว นอกจากนี้ยังขาดอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น เทป แผ่นเสียง ขาดห้องสมุด และหนังสือประกอบอื่น ๆ ทางภาษาอังกฤษ ที่จะช่วยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า เพิ่มเติมได้ โรงเรียนยังไม่สนับสนุนและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความรู้ทางภาษา เพราะเห็นว่าเป็นการสิ้นเปลือง

4. ปัญหาเกี่ยวกับตำราเรียนขาดตำราภาษาอังกฤษที่ดีหนังสือบางเล่มขาดเทคนิค การสร้างความสนใจของผู้อ่าน และบางเล่มจัดลำดับเนื้อหาไม่เหมาะสม

ปราณี กุลละวณิช (2521 : 46 - 51) กล่าวถึงปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยไว้ว่า ถึงแม้ครูสอนภาษาจะได้ใช้เวลาในการจัดเนื้อหาของบทเรียนและวิธีการสอนอย่างรอบคอบแล้วก็ตาม การสอนภาษาต่างประเทศยังอาจล้มเหลวได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากมีบทเรียนที่เนื้อหาน่าสนใจ แต่ไม่ตรงกับผู้เรียนจะนำประโยชน์ไปใช้ได้จริง ๆ หรืออาจเป็นเพราะวิธีการสอนนั้นน่าเบื่อหน่าย และผู้สอนเองก็มิได้คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเลยจากเอกสารต่าง ๆ ที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ หรือการสอนภาษาต่างประเทศนั้นได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศการศึกษา เรื่องดังกล่าว จะเป็นแนวทางชี้ให้เห็นว่าปัญหาหรือข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น เนื่องมาจากครูผู้สอน ดังที่ พรณินี สาคริก (2514 : 56 - 58) ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1958 : 10) แคสเวลล์ และฟอสซี่ (Casewell and Foshy. 1950 : 48) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากที่สุด คือ ตัวครู ความรู้ ความชำนาญ คุณภาพของครู ความกระตือรือร้นในการสอน การชวนช่วยในการหาความรู้ของครู ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนแต่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสิ้น นอกจากนี้สิ่งที่ครูสอนภาษาอังกฤษควรมี คือ ความรู้ ความเข้าใจกฎเกณฑ์ และธรรมชาติของภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในด้านการฟัง พูด อ่านเขียน และความรู้ ความเข้าใจ ในด้านจิตวิทยาการเรียนรู้อ การสอนทักษะตลอดจนแนวทางของภาษาศาสตร์

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

จันทร์ คุปตะวาทีน (2521 : 70 - 72) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครู ต่อปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับตัวครู ครูส่วนใหญ่เป็นสตรีมีวุฒิปริญญาตรีครึ่งหนึ่งของครูทั้งหมด มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ 7 - 15 ปี ครึ่งหนึ่งสอนภาษาอังกฤษด้วยความสมัครใจ ครูส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเพิ่มเติม แต่ต้องนำความรู้ที่ได้มานั้นมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับนักเรียน

2. ปัญหาและอุปสรรคต่อการสอน

2.1 ปัญหาทั่วไป เช่น ความสนใจของผู้บริหาร สภาพห้องเรียน จำนวนนักเรียน ทัศนคติของนักเรียน

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล

2.2.1 จากตัวนักเรียน เช่น การออกเสียง ฟังความรู้ของนักเรียนไม่เท่ากัน

2.2.2 จากตัวครู เช่น การเตรียมการสอน การจัดกิจกรรม การออกเสียง

2.3 ปัญหาการใช้อุปกรณ์ และการจัดทำ ครูไม่มีโอกาสใช้โทรทัศน์การศึกษา ประกอบการสอน โรงเรียนไม่มีผู้ชำนาญในการผลิตอุปกรณ์การสอนโดยเฉพาะ

3. ความคิดเห็นของครูต่อหลักสูตรและแบบเรียน ครูส่วนใหญ่เห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรควรได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ส่วนเนื้อหาของหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้างเล็กน้อย และเห็นว่าการประมวลการสอนช่วยส่งเสริมการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพพอสมควร

นพมาศ รัตนปริดากุล (2523 : 76 - 79) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษ มีประโยชน์มากต่อการดำรงชีวิตและการศึกษาต่อของนักเรียน แต่ครูมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร เวลาสอนยังใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ โดยมากจะสอนกฎเกณฑ์ทางภาษาแก่นักเรียนมากกว่าสอนการใช้ภาษา ครูไม่ค่อยจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ ชั้นเรียนมีนักเรียนมากเกินไป การแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการสอนโดยมากครูภาษาอังกฤษจะอาศัยคำแนะนำจากเพื่อนร่วมงานมากกว่าการขอคำแนะนำจากเพื่อนร่วมงานมากกว่าการขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญของรัฐ สิ่งที่ครูสอนภาษาอังกฤษต้องการในการเรียนการสอนมากคืออุปกรณ์ และสื่อการสอนภาษาอังกฤษที่ดี และอยากให้ขนาดของห้องเรียนเล็กกว่าที่เป็นอยู่ และยังเสนอแนะว่ารัฐควรบังคับให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และควรจัดฝึกอบรมให้ครูภาษาอังกฤษมีความพร้อมทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งการทดสอบและประเมินผลก่อนที่จะให้ครูเหล่านั้นทำการสอนในโรงเรียน

พิมพา นาคสุข (2527 : 88 - 89) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร การศึกษาเฉพาะกรณีของเขตหน่วยศึกษา

นิเทศก์ หน่วย 6" ผลการวิจัยพบว่า จุดประสงค์ในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน และเนื้อหาวิชาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปริมาณมากเกินไป ครูขาดความมั่นใจในการใช้หลักสูตร

รวทอง คำรงสุกิจ (2524 : 120 - 127) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับการเลือกสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ที่จะเริ่มในปีการศึกษา 2525 เป็นปีแรก พบว่า ความพร้อมของโรงเรียนในการเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นยังไม่พร้อมในด้านตัวครู คือ ครูผู้สอนไม่ถนัดในการสอนภาษาอังกฤษ ในด้านหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรยังไม่ได้รับ วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียน ไม่มีหรือมีน้อยเนื่องจากขาดงบประมาณ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาอังกฤษยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเลือกสอนภาษาอังกฤษตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ เพราะทั้งผู้บริหารและครูให้เห็นว่าเลือกสอนภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ เพราะคิดว่าครูผู้สอนมีความสามารถพอจะสอนได้ และเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับมัธยม มิได้เลือกเพราะเหตุผลที่ว่าต้องใช้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและให้เลือกสอนตามความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น

วิโรจน์ พรหมนิเทศ (2526 : 98 - 99) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อหาสมรรถภาพของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการใช้แบบสอบถาม ถามความคิดเห็นของครูใหญ่ ครูภาษาอังกฤษ และนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าสมรรถภาพของครูสอนภาษาอังกฤษที่พึงปรารถนา 10 อันดับแรกโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยความจำเป็นมากที่สุดดังนี้คือ

1. รู้และเข้าใจหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
2. มีความรับผิดชอบในหน้าที่และงานของตน
3. ประพฤติตนให้เด็กเชื่อถือและไว้วางใจ
4. มั่นใจในการสอนของตนและกล้าแสดงเป็นตัวอย่างแก่นักเรียน
5. ศึกษาคู่มือครูและเนื้อหาก่อนสอน
6. เป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียนและบุคคลทั่วไป
7. สามารถออกเสียงคำศัพท์และรูปประโยคที่จำเป็นในการเรียนการสอนได้อย่าง

ถูกต้องชัดเจน

8. มีความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี
9. มีความรู้และเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนอย่างละเอียด
10. เอาใจใส่และสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนอ่อนหรือขาดเรียน

สมณเจียร แก่นมณี (2524 : 75 - 76) ได้ทำการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมปีที่ 5 ใน โรงเรียนทดลองหลักสูตร สังกัดกรมสามัญศึกษาและ กรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามถามครูผู้สอน สรุปปัญหาและอุปสรรคทั่วไป ที่ครูผู้สอนพบขณะทดลองใช้หลักสูตรได้ว่าปัญหาและอุปสรรคส่วนมากเนื่องมาจากตัวเด็ก ทั้งนี้เพราะสภาพทางสติปัญญาของเด็กแตกต่างกันมาก นักเรียนที่เรียนอ่อนมักทำกิจกรรมไม่ได้ นอกจากนี้มีปัญหามาจากสภาพครอบครัวของเด็กไม่พร้อม ทำให้ขาดเรียนบ่อยและเรียน ไม่ทันเพื่อน แบบฝึกหัดสำหรับให้เด็กฝึกมีน้อยทำให้เด็กเขียนไม่เก่ง ลายมือไม่สวย ปัญหาที่เนื่องมาจากตัวครูพบว่า ครูส่วนมากไม่มีเวลาทำอุปกรณ์และไม่อาจทำอุปกรณ์ได้ครบทุกกิจกรรม และเนื่องจากครูต้องสอนวิชาอื่นด้วยทำให้มีเวลาเตรียมตัวน้อย ครูต้องการแบบทดสอบเพื่อประเมินผลการเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่แหล่งความรู้ทางวิชาการ ผู้ช่วยเหลือนด้านวิชาการ การสัมมนา ปัญหาการสอนและความสนใจและกำลังใจจากเพื่อร่วมงานตามลำดับ จากการเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียระหว่างหลักสูตรเก่ากับหลักสูตรใหม่วิชาภาษาอังกฤษ (สมณเจียร แก่นมณี. 2524 : 94) ปรากฏว่าหลักสูตรเก่ามีข้อดีในแง่มีแบบฝึกหัดให้เด็กได้ฝึกทักษะการเขียนและการอ่านมาก นักเรียนเขียนและอ่านได้ดี ส่วนข้อเสียคือฝึกการพูดน้อยทำให้เด็กไม่กล้าพูดหรือพูดไม่ได้ นอกจากนั้นเนื้อเรื่องและไวยากรณ์ในหลักสูตรเก่าไม่สัมพันธ์กัน ไม่มีอุปกรณ์การสอนหรือกิจกรรมให้เด็กได้มีส่วนร่วม เด็กจะเบื่อหน่ายไม่ชอบเรียน เด็กจำศัพท์ได้น้อย รูปประโยคบางประโยค ล้าสมัย ส่วนหลักสูตรใหม่มีข้อดีคือเด็กกล้าพูด สนใจเรียนเพราะมีกิจกรรมให้เด็กมีส่วนร่วม เด็กจะสนุกกับบทเรียนและสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เนื้อหาน่าสนใจและมีคู่มือบอกวิธีสอนทุกขั้นตอน ข้อเสียคือเด็กส่วนใหญ่เขียนไม่ค่อยได้ ไม่เน้นไวยากรณ์ ต้องใช้เวลานานเด็กจะพูดได้ และมีแบบฝึกหัดการเขียนน้อยเกินไป

เสริมวิทย์ สุกเมธี (2525 : 96) ได้ศึกษา "ความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการเลือกวิชาในกลุ่มประสบการณ์พิเศษของหลักสูตรประถมศึกษาในโรงเรียน สังกัดจังหวัดสมุทรปราการพบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษซึ่งครอบคลุมปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันดังนี้

1. ครูขาดประสบการณ์ในการสอน และขาดครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษมาโดยตรง
2. เอกสารหลักสูตรส่งไปให้ตามโรงเรียนน้อยและช้า
3. เอกสารหลักสูตรอ่านเข้าใจยาก
4. โรงเรียนที่อยู่ห่างไกลถูกละเลย ไม่มีอุปกรณ์ ขาดอุปกรณ์สำหรับฝึกการออกเสียง
5. นักเรียนมาก แบ่งกลุ่มฝึกลำบาก
6. ครูมีงานอื่นที่ได้รับมอบหมายมากไม่มีเวลาเตรียมการสอน

7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นไม่กล้าออกเสียง นักเรียนมีภาระทางบ้านมากไม่มีเวลาท่องศัพท์และไม่ทำการบ้าน

กานดา จรคล (2529 : 113 - 115) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความรู้และความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความต้องการในการปรับปรุงการสอนอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่มีความต้องการด้านการฝึกทักษะฟัง พูด จากผู้ชำนาญทางภาษาอังกฤษ คำแนะนำในการออกข้อทดสอบ คู่มือสร้างแบบทดสอบทักษะทั้ง 4 ด้าน คู่มือการสอนซ่อมเสริม วิชาภาษาอังกฤษ ต้องการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการสอน ตลอดจนต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างสื่อและอุปกรณ์การสอน ตลอดจนต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างสื่อและอุปกรณ์การสอน และครูส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้บริหาร โรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องออกนิเทศติดตามผล ให้คำแนะนำในการสอนภาษาอังกฤษ

บุญล้อม ปานลักษณ์ (2535 : 175 - 179) ได้ศึกษาการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารและครูผู้สอน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. การเตรียมการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนส่วนใหญ่กำหนดนโยบายโดยยึดหลักความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ มีการจัดทำแผนการสอนสำรวจความรู้ ความเข้าใจ ความถนัดในการสอนของครูผู้สอน ใช้คู่มือครูและหนังสือ English Is Fun ประกอบการจัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นด้วยการพัฒนาการเรียนการสอน สื่อ และจัดทำสื่อขึ้นใช้เอง มีการจัดสภาพห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดหาคู่มือการวัดผลและประเมินผลให้แก่ครู และเตรียมเครื่องมือในการนิเทศและติดตามผลการเรียนการสอน

2. การดำเนินการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนส่วนใหญ่จัดการเรียน การสอน โดยเน้นทักษะกระบวนการและยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ส่งเสริมให้ครูใช้สื่อประกอบการสอน ส่งเสริมให้ครูจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ วัดผลและประเมินผลการเรียนด้วยวิธีทดสอบ และนิเทศติดตามผลการเรียนด้วยการเยี่ยมเยียนชั้นเรียน

3. การติดตามประเมินผลการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนติดตามประเมินผลการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการสอบถามจากครูผู้สอน

4. ปัญหาการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดหลักสูตร ขาดเอกสารประกอบการจัดทำหลักสูตร ขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำแผนการสอน และขาดเอกสารประกอบการจัดทำแผนการสอน สื่อการสอนมีไม่เพียงพอและขาด งบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับผลิตสื่อ อาคารสถานที่มีไม่เพียงพอ ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอ โรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการนิเทศและติดตามผล และครูส่วนใหญ่ไม่ได้รับการนิเทศและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ (บุญล้อม ปานลักษณ์. 2535 : 175 - 179)

ผกาทิพย์ สุขวัฒน์ (2529 : 35 - 36) ทำการศึกษาผลของบุคลิกภาพกับเพศต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่างเพศนั้น ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

พิมพากรณ์ สุวัตติกุล และคณะ (2532 : 7) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการในการอบรมภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลภาคใต้ การวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการเข้ารับการอบรมด้านการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาลภาคใต้ จากการศึกษาวิจัย พบว่า ปัญหาใหญ่ของการเรียน คือ นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษต่ำ พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่างกัน ขาดความสนใจในการเรียน ไม่กล้าแสดงออก จำนวนนักเรียนในห้องมีมากเกินไป อิทธิพลภาษาถิ่นได้ ทำให้นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ขาดแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม ขาดแคลนเอกสารเสริมบทเรียนโสตทัศนูปกรณ์ไม่เพียงพอ ไม่มีโอกาสใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา ปัญหาที่พบในระดับกลาง ได้แก่ การปรับตัวของครูในการสอนตามหลักสูตรใหม่ จุดประสงค์รายวิชามีมากเกินไป หนังสือเรียนและคู่มือครูไม่เพียงพอ ขาดความรู้ในการสร้างโสตทัศนูปกรณ์ และการผลิตสื่อการสอน ปัญหาจากจำนวนชั่วโมงสอน การสอนต่างระดับชั้น และงานในหน้าที่พิเศษอื่น ๆ

มณฑนา จงสุขสันติกุล (2524 : 60 - 66) ทำการศึกษาปัญหาของครูวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูวิทยาศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในด้านจุดประสงค์ของหลักสูตรเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่มีปัญหาเกี่ยวกับคู่มือครู เนื้อหาวิชา การใช้วัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ตลอดจนครูวิทยาศาสตร์มีความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการ

สอน การวัดผล การประเมินผลการเรียน และการปรับปรุง ผลเฉลี่ยอยู่ในระดับควรจัดทำมาก แต่ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของวิทยาศาสตร์ โดยจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิ ประสบการณ์ในการสอนวิทยาศาสตร์และการอบรม เช่น ปฏิบัติการทางการสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปรากฏว่ามีปัญหาไม่แตกต่างกัน

อารีรัตน์ น้ำเพชร (2530 : 233) ทำการศึกษาพัฒนาการของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตั้งแต่พุทธศักราช 2435 - 2528 ปัญหาเกี่ยวกับตัวหลักสูตรนั้น เกิดจากการที่เด็กไม่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นฝรั่ง และสภาพแวดล้อมของนักเรียนมีโอกาสดูใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน น้อยมาก ไม่ค่อยได้ยินได้อ่านภาษาอังกฤษบ่อยนัก เมื่อเป็นดังนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างสถานการณ์ในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดูฟัง ครูจะต้องหาเทคนิควิธีหลาย ๆ อย่าง เพื่อช่วยให้นักเรียนฝึกทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างสม่ำเสมอ ให้ใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด และมีความสนุกกับการฝึกภาษาด้วย กิจกรรมที่นำมาให้นักเรียนฝึก ได้แก่ การสอบถาม การสัมภาษณ์ การออกคำสั่งเพื่อให้เพื่อนปฏิบัติตาม การแสดงบทบาทสมมติ เกมชนิดต่างๆ ได้แก่ การทายปัญหา เกมที่เล่นกับบัตรคำและบัตรภาพ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา โดยไม่เบื่อหน่าย และเกิดความคล่องแคล่วคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

อินทรี บัวสมบุรณ์ (2537 : 1) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย กล่าวว่าหลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการศึกษา ก่อนที่ครูจะสอนควรทราบวัตถุประสงค์ หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดจุดหมายปลายทางและทิศทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

เนลลอร์ (Naylor. 1972 : 14) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายมีผลการเรียนดีกว่านักเรียนหญิงเมื่อใช้บทเรียนโปรแกรม แต่ยังไม่มีอาจวิเคราะห์หาสาเหตุที่แน่นอนได้

บิชอป (Bishop. 1967 : 2093-2094) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐออเรกอน พบว่า วิธีสอนที่ครูใช้ได้ผลดี เช่น การใช้ดนตรี การใช้เพลง การแสดงเรื่องตลกสั้น ๆ การแสดงแบบละคร การแสดงบทบาทและการฝึกแบบ ฟัง-พูด

อุปกรณ์การสอนที่ใช้ได้ผลดีที่สุด คือ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง เครื่องใช้หูฟัง ภาพยนตร์ และเกมต่าง ๆ

วิธีการวัดผลที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ การถามตอบปากเปล่า สอนโดยให้นักเรียนวาดรูปตามที่ครูสั่งข้อสอบเขียนตอบในกระดาษ ข้อทดสอบจากเทปบันทึกเสียง การทดสอบโดยใช้เกมต่าง ๆ รวมถึงการใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ โดยบังเอิญ

สำหรับวิธีสอนที่ครูใช้ไม่ได้ผล ได้แก่ การให้ทำแบบฝึกหัดแปล การใช้วิธีการอธิบาย กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การใช้วิธีฝึกซ้ำ ๆ มากเกินไป การใช้วิธีฝึกพูด ฝึกฟังโดยไม่มีภาพหรือของจริงอย่างใดก็ได้ จากการสำรวจพบว่า ครูได้ใช้วิธีสอนหลายวิธีต่าง ๆ กัน การสอนที่ดีย่อมใช้วิธีสอนและอุปกรณ์หลายอย่าง โดยเฉพาะครูที่สอนภาษานั้นได้เข้ารับการอบรมอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นยังมีการให้ครูสอนภาษาได้เดินทางไปศึกษาในต่างประเทศเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของครู

คไวเยอร์ (Dwyer. 1971 : 2906-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องโครงการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาในระยะแรกเริ่มในจาไมก้า สรุปผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้การสอนยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ครูผู้สอนจะต้องมีศรัทธาต่อวิชาชีพ มีความรู้ดี มีจิตวิทยา และมีมนุษยสัมพันธ์ดีพอที่จะเข้าใจนักเรียนแต่ละคนด้วย

เรือบี พาร์วิน (Rabie Parvin. 1979 : 3095-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในโรงเรียนของประเทศอิหร่าน และได้สรุปผลการวิจัยว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศอิหร่านไม่ประสบผลเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพูด เพราะขาดวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน เนื่องจากมีราคาสูงเกินกว่าโรงเรียนจะจัดหาได้ ผู้วิจัยได้เน้นให้เห็นว่าการใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนภาษาจะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาได้ผลดี ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับครูว่าสามารถใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสมเพียงใด

แซ็กแกฟ (Saggaf. 1982 : 282 - 285) ได้ศึกษาวิจัยถึงประสิทธิภาพของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของภาควิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย King Abdul - Aziz ในเมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย พบว่า สาเหตุที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะมีสาเหตุเนื่องมาจาก

1. หลักสูตรซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน
2. ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษยังไม่เพียงพอที่จะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย
3. การขาดครูที่มีประสิทธิภาพ
4. แหล่งข้อมูลไม่ได้ถูกใช้อย่างเต็มที่
5. วิธีการสอนของครูยังเน้นเกี่ยวกับความจำมากกว่าให้เกิดความเข้าใจ
6. นักเรียนไม่มีโอกาสได้เลือกกิจกรรมในการเรียน
7. การขาดความร่วมมือระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วยกัน

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่าครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรจากการที่กระทรวงได้ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอนในการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ทราบข้อดีและข้อบกพร่องของหลักสูตร ตลอดจนได้นำผลที่ได้จากการศึกษามาแก้ไข ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มี ประสบการณ์ การเข้ารับการอบรมต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกัน
4. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีเพศต่างกันมีปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างกัน
5. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ มีปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างกัน
6. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์การเข้ารับการอบรมต่างกันมีปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ประจำปีการศึกษา 2539 จำนวน 360 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 360 คน

ตาราง 2 แสดงจำนวนโรงเรียนและจำนวนครูที่สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2540 จำแนกตามอำเภอของจังหวัดราชบุรี

ชื่ออำเภอ	จำนวนโรงเรียน	จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
เมือง	57	57
บ้านโป่ง	56	56
โพธาราม	56	56
ดำเนินสะดวก	27	27
บางแพ	24	24
ปากท่อ	52	52
จอมบึง	41	41
วัดเพลง	8	8
สวนผึ้ง	39	39
รวม	360	360

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดราชบุรี ประจำปีการศึกษา 2540 จำนวน 201 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มประชากร โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครกซ์และมอร์แกน (Krejcie Robert V. and Daryle W. Morgan 1970 : 607 - 608) ผลปรากฏจะต้องใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 186 คน

2.2 ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยแบ่งกลุ่มพื้นที่ทั้งหมดเป็น 9 อำเภอ ทำการสุ่มได้ 5 อำเภอ ปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอ

ชื่ออำเภอ	จำนวนโรงเรียน	จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
เมือง	57	57
ดำเนินสะดวก	27	27
ปากท่อ	52	52
จอมบึง	41	41
บางแพ	24	24
รวม	201	201

ตาราง 4 แสดงรายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ที่	โรงเรียน	ที่	โรงเรียน
	อำเภอเมือง จำนวน 57 โรงเรียน	7.	วัดหนามพุงคอ
1.	วัดใหญ่อ่างทอง (เทียนประชาสรรค์)	8.	วัดอรุณรัตนคีรี
2.	ชุมชนเมสียงราชบุรี	9.	วัดทุ่งหญ้าแคมบาง
3.	วัดโพธิ์ดก	10.	วัดนาหนอง (วิธานราษฎร์อนุกุล)
4.	วัดแคทราย (บุญประชาสรรค์)	11.	วัดเจติยาราม (บัณฑิตประชาน้อยพานิช)
5.	ชุมชนคูบัว	12.	วัดห้วยหมู (อมรรตมรัตนราษฎร์บำรุง)
6.	วัดบ้านโพธิ์	13.	วัดถ้ำกฤษ

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	ที่	โรงเรียน
14.	วัดห้วยไผ่	36.	บ้านเขากรวด
15.	วัดน้ำพุ	37.	วัดโศคาประดิษฐาราม
16.	วัดเขาสูงสันติธรรม	38.	วัดเขาวังสียงษ์
17.	วัดห้วยปลาตุก (อนันตกุลอุปถัมภ์)	39.	วัดบางกระ
18.	วัดทุ่งน้อย (มิตรภาพที่ 12)	40.	วัดประเสริฐราษฎร์ รังสรรค์วิทยา
19.	วัดหนองกระทุ่ม (สัมพันธราษฎร์บำรุง)	41.	วัดอรัญญิกาวาส (เจริญธรรมวิทยา)
20.	บ้านหนองตาหลวง	42.	วัดบางลี่ (วุฒิพันธ์วิทยา)
21.	บ้านหนองนางแพรว(บุญเหลือราษฎร์วิทยาการ)	43.	วัดโพธิราษฎร์ศรัทธาธรรม
22.	วัดชัยเจริญ	44.	วัดพิบูลทอง (แปลกประชาคาร)
23.	วัดเขาวัง	45.	วัดบ้านช่อง (สฤณีวิทยานุเคราะห์)
24.	อนุบาลราชบุรี	46.	วัดบ้านกล้วย (เพื่อราษฎร์บำรุง)
25.	วัดคอนแจง (ไสวราษฎร์วิทยาการ)	47.	วัดอัมพวัน
26.	วัดใหม่อนุบาล (น้อย ไวนิชกุลสงเคราะห์)	48.	วัดพนินพลู
27.	วัดคอนตะโก (วัดประชารัฐอุปถัมภ์)	49.	วัดไผ่ล้อม (เจริญราษฎร์วิทยาคม)
28.	วัดอมรินทร์ทาราม (กุศนเรศร์ทนต์วิทย์)	50.	วัดศาลเจ้า (เรือง เล็บครุฑ)
29.	วัดท่าโขลง (พยุ่ง ประชานุกุล)	51.	วัดเกาะลอยอุดมเอกธาราม
30.	วัดท้ายเมือง	52.	วัดเกตุน้อย
31.	วัดโพธิราษฎร์บูรณะ (โพธิราษฎร์วิทยาการ)	53.	วัดคิ่งกระดิน (ราษฎร์สามัคคีอุทิศ)
32.	วัดคอนตลุง (ราษฎร์ศรัทธาทาน)	54.	วัดเหนือวน
33.	วัดเกาะลอย (ขุนหวะวัดราษฎร์รังสรรค์)	55.	วัดราชคาม (ชุมชนประชานุกุล)
34.	วัดห้วยตะแคง (พรประชานุกุล)	56.	จันทคามวิทยา
35.	บ้านเขาสวนหลวง	57.	วัดใหม่ราษฎร์บำรุงเจริญธรรม
อำเภอดำเนินสะดวก จำนวน 27 โรงเรียน		6.	บ้านรางสีหมอก (โพธิ์รัฐจีประชาสรรค์)
1.	ชุมชนวัดราษฎร์เจริญธรรม	7.	วัดสีดาราม (เขยประชานุกุล)
2.	วัดโชติทายการาม	8.	วัดเนกขัมมาราม (ถนอมราษฎร์อุทิศ)
3.	วัดคูหาสวรรค์	9.	บ้านหนองไก่อแก้ว (เพิ่ม เจริญประชานุกุล)
4.	วัดใหม่สี่หมื่น (ขงค์ ประชาเรืองวิทย์)	10.	วัดโคกบำรุงราษฎร์
5.	วัดอมรญาติสมาคม (อมรวิทยาการ)	11.	วัดสนามไชย

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	ที่	โรงเรียน
12.	บ้านหนองสิด (อตุลย์ทองแพประชาสรรค์)	20.	วัดอุบลวรรณ (นิมพิรมุขประชาณุกุล)
13.	ชุมชนวัดคอนคั้ง	21.	วัดหลักหกรัตนาราม
14.	วัดบัวงาม (โสภณปทุมรักษ์ประชาสรรค์)	22.	ชุมชนวัดประสาธสิทธิ์ (ศรีพรหมมินทร์)
15.	วัดตาลเรียง (เชย เชยประชาณุกุล)	23.	บ้านดอนไผ่ (ราษฎร์รังสรรค์)
16.	วัดบ้านไร่	24.	วัดปรกเจริญ (ไกรประชาณุกุล)
17.	วัดชาวเหนือ	25.	บ้านดอนฟักทอง (พินิจนันทวงษ์ประชาสรรค์)
18.	วัดท่าเรือ	26.	วัดสอนประดิษฐ์วราราม (สรน่อยประชาบุร)
19.	วัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรีชาประชาสรรค์)	27.	วัดพิทักษ์เทพาวาส (พิทักษ์ประชาสรรค์)
	อำเภอปากท่อ จำนวน 52 โรงเรียน	19.	วัดราษฎร์สมานฉันท์
1.	วัดปากท่อ (ปากท่อวิทยาคาร)	20.	วัดโพธิ์ศรี
2.	ชุมชนปากท่อ	21.	วัดหนองบัว
3.	วัดโคกพระเจริญ (แถวธรรมรังษีเกษมราษฎร์บำรุง)	22.	บ้านบ่อตะคร้อ
4.	วัดยางงาม (พิบูลสุนทรราษฎร์รังสฤษฎ์)	23.	ชุมชนวัดทุ่งหลวง
5.	วัดหัวป่า (ศุภรศรประชาสรรค์)	24.	บ้านพุดาย
6.	วัดวันดาว (หุบยมสอาดราษฎร์รังสรรค์)	25.	บ้านหนองน้ำใส
7.	วัดวิมลมรรคาราม (รัตนาลังการัฐประชาณุกุล)	26.	วัดสันติการาม
8.	วัดดอนทราย (ไชยประชาสรรค์)	27.	บ้านเขาพระเอก
9.	บ้านเขาถ้ำ	28.	บ้านหนองไผ่
10.	บ้านเขาอีसान	29.	วัดสนามสุทธาวาส (พรหมประชาณุกุล)
11.	บ้านหนองบัวหึ่ง (สนิทรราษฎร์บำรุง)	30.	บ้านไพรสะอาด
12.	วัดวังมะนาว (อิสสโรปถัมภ์)	31.	บ้านห้วยยางโทน
13.	วัดสว่างอารมณ์ (คำวอนประชาณุกุล)	32.	บ้านมณีลอย
14.	วัดพิบูลวนาราม (รัฐ-สว่างชัยนาวาอุปถัมภ์)	33.	บ้านเขาหัวจีน
15.	ไทยรัฐวิทยา 64 (บ้านหนองเกตุ)	34.	บ้านพุกตุ
16.	วัดป่าไก่อ่ (ส่วนประชาณุกุล)	35.	บ้านหนองดังกา
17.	วัดหนองกระทุ่ม	36.	บ้านเขาถ่าน
18.	บ้านเขาช้าง (กงชวนสมบัติประชาณุสรณ์)	37.	บ้านโป่ง
		38.	บ้านอ่างหิน

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	ที่	โรงเรียน
39.	บ้านอ่างหิน (สาขาห้วยคันห้าง)	46.	บ้านท่ายาง
40.	วัดเขาภูบอินทราราม	47.	บ้านหินสี
41.	บ้านนาออก (มีตราภาพที่ 104)	48.	บ้านยางคู่
42.	บ้านหนองโก	49.	สีวะรา
43.	บ้านหนองวัวคำ	50.	บ้านห้วยศาลา
44.	บ้านหนองวัวคำ (สาขามานเนินทอง)	51.	บ้านแม่ประจัน
45.	บ้านไทรงาม	52.	บ้านหินสี (สาขามานลานคา)
อำเภอจอมบึง จำนวน 41 โรงเรียน		21.	บ้านเบิกไพร
1.	วัดเขาปิ่นทอง	22.	วัดชัยใหญ่
2.	วัดปากช่อง	23.	ชุมชนวัดรางบัว (แหลมราษฎร์บำรุง)
3.	วัดนาสมอ	24.	วัดหนองบัวค่าย
4.	บ้านห้วยยาง	25.	บ้านหนองนกกระเรียน
5.	วัดสูงเนินราษฎร์บำรุง	26.	วัดค่านทับตะโก
6.	บ้านหนองตานิด	27.	บ้านห้วยท่าช้าง
7.	บ้านหนองไผ่	28.	บ้านทุ่งกระดิน
8.	บ้านพุแค	29.	บ้านหนองสีนวล
9.	บ้านเขาคี	30.	บ้านโกรกสิงขร
10.	ชุมชนจอมบึง	31.	บ้านหนองไก่อื่อน
11.	บ้านรางม่วง	32.	บ้านหุบพริก
12.	บ้านตลาดควาย (ประชานุกล)	33.	บ้านวังปลา
13.	บ้านหนองขนาก	34.	มหาราช 7
14.	บ้านจอมบึง (วาปี พร้อมประชาศึกษา)	35.	บ้านพุ่มวังราษฎร์บำรุง
15.	วัดครู 2503 (บ้านหนองบัว)	36.	บ้านหนองปากชัย
16.	บ้านหนองกระทุ่ม	37.	บ้านรางเฒ
17.	บ้านหนองศาลเจ้า	38.	บ้านพุตะเคียน
18.	วัดป่าเขาสามมะงา	39.	บ้านทุ่งแฝก
19.	บ้านเขาแร่ (แหลมสุขประชานุกล)	40.	บ้านสันดอน
20.	บ้านหนองปรือ	41.	บ้านทุ่งแจง

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	ที่	โรงเรียน
	อำเภอบางแพ จำนวน 24 โรงเรียน		
1.	ชุมชนวัดกำแพงใต้ (วัดชัยประชาสรรค์)	13.	วัดหลวง (กลิ่งวิทยาคม)
2.	วัดท่าราบ (วันชัยประชานุกุล)	14.	วัดแหลมทอง
3.	วัดถ้ำน้ำ (กัลยาราชบุรีบำรุง)	15.	วัดแก้ว (รัตนบิณฑิตา)
4.	วัดคอนใหญ่ (ทรัพย์ประชาสรรค์)	16.	วัดหนองเอี่ยน (หนองเอี่ยนประชาสรรค์)
5.	วัดเหนือ	17.	วัดท่าบ (ปัญญพลพัฒน์ประชานุกุล)
6.	วัดคอนแซ่ง (แหลมสตูดิโอสรรค์)	18.	วัดชุมชนวัดใหญ่โพหัก
7.	วัดตาลเดี่ยว	19.	วัดสามัคคีธรรม
8.	บ้านกุ่ม	20.	วัดตากแดด (รอดประชานุกุล)
9.	ชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกุล)	21.	วัดคอนคา (ชอบธรรมประชาสรรค์)
10.	วัดหนองม่วง (หงษ์วิทยาคาร)	22.	วัดคอนมะขามเทศ (กิตติยานุกุล)
11.	วัดหัวโพ (หัวโพประสาทนันทวิทยา)	23.	วัดคอนสาตี
12.	วัดบ้านใหม่	24.	วัดคอนพรหม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี โดยผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน นำมาสร้างเป็นคำถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ 2 ด้าน คือ

1) ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร

2) ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถาม

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นปัญหาในระดับมาก
- 3 หมายถึง เป็นปัญหาในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นปัญหาในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เป็นปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 8 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด สำหรับให้ผู้ตอบได้ระบุปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. วิธีสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 และปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการใช้หลักสูตรของครูภาษาอังกฤษที่ผ่านมา และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร ฝ่ายพัฒนางานวิชาการ หน่วยงานนิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และหน่วยงานนิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี

3. สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและศึกษานิเทศก์จังหวัด ฝ่ายพัฒนางานวิชาการ เกี่ยวกับข้อมูลปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรายงานที่กำหนดไว้ในขอบเขตการศึกษา

4. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5. นำข้อมูลจากการศึกษาในข้อ 1-3 มาสร้างเป็นข้อกระทงคำถามในแบบสอบถามเพื่อสอบถามครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นข้อคำถามจากข้อมูลในข้อ 1 - 4 จำนวน 71 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคอร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และแบบสอบถามปลายเปิด

6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอกomiteกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญในด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจำนวน 3 คน ตรวจสอบและ

เสนอแนะเพิ่มเติม โดยตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามตลอดจนสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามให้ดีขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out)

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลอง (Try out) กับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดราชบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 98 คน

8. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าที (t-test) และเลือกทำข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ และเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ใช้เป็นแบบสอบถาม (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 186; อ้างอิงมาจาก Edwards. 1957 : 152 - 154) ได้จำนวนข้อของแบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร 25 ข้อ และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 25 ข้อ รวมเป็น 50 ข้อ

9. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกได้ค่าอำนาจจำแนก 50 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .95

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังนี้

นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ เพื่อขอให้หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ มี หนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารโรงเรียนเพื่อนำไปให้ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปมอบให้หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอแต่ละแห่งด้วยตนเอง โดยบรรจุใส่ซองถึงผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขอให้ผู้บริหารโรงเรียนนำแบบสอบถาม มอบให้แก่ครู ผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 201 ฉบับ พร้อมกับนัดหมายวันไปปรับแบบสอบถามคืนจากหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ

ผู้วิจัยเดินทางไปปรับแบบสอบถามคืนที่สำนักงานการประถมศึกษาดังกล่าวด้วยตนเอง ได้รับคืนจำนวน 198 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.50 ซึ่งใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 15 ธันวาคม 2540 ถึงวันที่ 23 มกราคม 2541

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการคำนวณเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดทำการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for Social Sciences Version) โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. หาค่าระดับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำผลที่ได้มาแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย โดยอาศัยเกณฑ์ประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) กำหนดน้ำหนักคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ย โดยอาศัยเกณฑ์ประมาณค่า (Best. 1981 : 159) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายความว่า เป็นปัญหามากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายความว่า เป็นปัญหามาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายความว่า เป็นปัญหามาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายความว่า เป็นปัญหาน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายความว่า เป็นปัญหาน้อยที่สุด

3. นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด มาจัดหมวดหมู่ และ นำเสนอในรูปแบบความเรียง

4. ทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการทางสถิติ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด คำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS มีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างของแบบสอบถาม โดยหาค่าความสอดคล้องของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญตามโครงสร้างของข้อคำถามเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการแจกแจงค่า t (t - distribution) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536; อ้างอิงมาจาก Edward. 1957 : 152 - 154)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 171)

3. สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1- ข้อ 6

3.1.1 ทดสอบความแตกต่างของปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีเพศต่างกันโดยใช้ t-test

3.1.2 ทดสอบความแตกต่างของปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ สำเร็จการศึกษาวิชาเอกต่างกันโดยใช้ t - test

3.1.3 ทดสอบความแตกต่างของปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีประสบการณ์การเข้ารับการอบรมต่างกันโดยใช้ t - test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ไว้ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การแจกแจงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะของตัวแปร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ จำแนกเป็น 2 ด้าน คือ ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษในด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจำแนกตามตัวแปร เพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 การแจกแจงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการแจกแจงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะของตัวแปร ประกอบด้วย เพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตามตาราง

ตาราง 5 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ที่	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	50	25.25
	หญิง	148	74.75
2	วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา		
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	27	13.63
	วิชาเอกอื่น ๆ	171	86.37
3	ประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ		
	เคย	124	62.62
	ไม่เคย	74	37.38

จากตาราง 5 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 74.75 ส่วนที่เหลือเป็นเพศชาย ร้อยละ 25.25 ส่วนครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษสำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษนั้นมีเพียงร้อยละ 13.63 นอกนั้นเป็นผู้สำเร็จการศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ จำนวนมากถึงร้อยละ 86.37 สำหรับประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษมีครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เคยได้รับการอบรม คิดเป็นร้อยละ 62.62 ส่วนที่เหลือไม่เคยได้รับการอบรม คิดเป็นร้อยละ 37.38

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร และปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจำแนกตามตัวแปรเพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสิทธิภาพในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตาราง 6 - 11

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ซึ่งจำแนกตามตัวแปรเพศ

ที่	ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร			
	ชาย	3.77	.597	มาก
	หญิง	3.51	.725	มาก
2	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	ชาย	4.25	.715	มาก
	หญิง	3.95	.843	มาก
3	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร			
	ชาย	4.19	.801	มาก
	หญิง	3.85	.983	มาก
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการจัดการเรียนการสอน			
	ชาย	4.20	.785	มาก
	หญิง	3.86	.902	มาก
5	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อการสอนภาษาอังกฤษ			
	ชาย	4.24	.747	มาก
	หญิง	3.92	.943	มาก
6	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษ			
	ชาย	4.33	.739	มาก
	หญิง	4.00	.878	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.00	.804	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจำแนกตามตัวแปรเพศ มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจำแนกตามตัวแปรเพศ

ที่	ปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	การวิเคราะห์การกึ่งการสอน			
	ชาย	4.18	.777	มาก
	หญิง	3.83	.890	มาก
2	การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน			
	ชาย	4.28	.701	มาก
	หญิง	3.97	.877	มาก
3	การใช้สื่อการเรียนการสอนภาษา			
	ชาย	4.08	.841	มาก
	หญิง	3.71	.969	มาก
4	การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนภาษา			
	ชาย	4.28	.719	มาก
	หญิง	3.95	.883	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.03	.832	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจำแนกตามตัวแปร เพศ มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ซึ่งจำแนกตามตัวแปรวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา

ที่	ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร			
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	3.87	.612	มาก
	วิชาเอกอื่น ๆ	3.53	.706	มาก
2	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	4.38	.677	มาก
	วิชาเอกอื่น ๆ	3.97	.829	มาก
3	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร			
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	4.27	.892	มาก
	วิชาเอกอื่น ๆ	3.88	.950	มาก
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการจัดการเรียนการสอน			
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	4.30	.808	มาก
	วิชาเอกอื่น ๆ	3.89	.886	มาก
5	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อการสอนภาษาอังกฤษ			
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	4.37	.698	มาก
	วิชาเอกอื่น ๆ	3.94	.923	มาก
6	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล			
	ภาษาอังกฤษ			
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	4.40	.765	มาก
	วิชาเอกอื่น ๆ	4.03	.860	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.06	.800	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจำแนกตามตัวแปรวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจำแนกตามตัวแปรวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา

ที่	ปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	การวิเคราะห์ภารกิจการสอน			
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	4.30	.756	มาก
	วิชาเอกอื่น ๆ	3.85	.878	มาก
2	การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน			
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	4.38	.707	มาก
	วิชาเอกอื่น ๆ	3.99	.855	มาก
3	การใช้สื่อการเรียนการสอนภาษา			
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	4.22	.801	มาก
	วิชาเอกอื่น ๆ	3.74	.957	มาก
4	การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนภาษา			
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ	4.38	.708	มาก
	วิชาเอกอื่น ๆ	3.98	.865	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.10	.815	

จากตาราง 9 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจำแนกตามตัวแปรวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษามีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ซึ่งจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ

ที่	ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร			
	เคยอบรม	3.73	.613	มาก
	ไม่เคยอบรม	3.33	.772	มาก
2	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	เคยอบรม	4.20	.725	มาก
	ไม่เคยอบรม	3.74	.892	มาก
3	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร			
	เคยอบรม	4.12	.847	มาก
	ไม่เคยอบรม	3.63	1.038	มาก
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการจัดการเรียนการสอน			
	เคยอบรม	4.12	.819	มาก
	ไม่เคยอบรม	3.65	.916	มาก
5	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อการสอนภาษาอังกฤษ			
	เคยอบรม	4.19	.781	มาก
	ไม่เคยอบรม	3.68	1.013	มาก
6	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษ			
	เคยอบรม	4.25	.767	มาก
	ไม่เคยอบรม	3.79	.921	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.86	.842	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจำแนกตาม ตัวแปรประสพการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษกับไม่เคยอบรมการสอนภาษาอังกฤษ มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เคยอบรมการสอนภาษาอังกฤษกับไม่เคยอบรมการสอนภาษาอังกฤษ มีปัญหาการใช้หลักสูตร ภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ

ที่	ปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	การวิเคราะห์ภารกิจการสอน			
	เคยอบรม	4.09	.819	มาก
	ไม่เคยอบรม	3.62	.888	มาก
2	การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน			
	เคยอบรม	4.22	.727	มาก
	ไม่เคยอบรม	3.74	.945	มาก
3	การใช้สื่อการเรียนการสอนภาษา			
	เคยอบรม	4.00	.878	มาก
	ไม่เคยอบรม	3.74	.981	มาก
4	การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนภาษา			
	เคยอบรม	4.21	.747	มาก
	ไม่เคยอบรม	3.73	.941	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		3.88	.865	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษกับไม่เคยอบรมการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เคยอบรมการสอนภาษาอังกฤษกับไม่เคยอบรมการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรและด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจำแนกตามตัวแปร เพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ ดังตาราง 12 - 17

ตาราง 12 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

ตัวแปร เพศ	ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร			
	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ชาย	50	4.13	.686	2.59**
หญิง	148	3.82	.829	

t._{.01} (2.576) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพศชายกับเพศหญิงมีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

ตาราง 13 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเพศชายกับ
เพศหญิง

ตัวแปร	ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน			
	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ชาย	50	4.25	.711	2.65**
หญิง	148	3.92	.870	

t._{.01} (2.576) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพศชายกับเพศหญิงมีปัญหาการใช้หลักสูตร
ภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษา
อังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน
ข้อที่ 4

ตาราง 14 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรของ
ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ

ตัวแปร วิชาเอก	ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร			
	N	$\bar{X}$	S.D.	t
วิชาเอกภาษาอังกฤษ	27	4.23	.701	2.59**
วิชาเอกอื่น ๆ	171	3.85	.810	

$t_{.01} (2.576)$ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

ตาราง 15 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ

ตัวแปร	ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
	N	$\bar{X}$	S.D.	t
วิชาเอก				
วิชาเอกภาษาอังกฤษ	27	4.36	.709	2.71**
วิชาเอกอื่น ๆ	171	3.85	.810	

t._{.01} (2.576) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 5

ตาราง 16 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรของ
ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างประสบการณ์ที่เคยได้รับการอบรม
การสอนภาษาอังกฤษกับไม่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน			
	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ประสบการณ์ในการอบรม	124	4.07	.712	3.81**
ไม่เคยได้รับการอบรม	74	3.62	.873	

t._{.01} (2.576) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่ประสบการณ์เคยได้รับการอบรมการสอน
ภาษาอังกฤษกับไม่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ
ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกัน
ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

ตาราง 17 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างประสบการณ์ที่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษกับไม่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ประสบการณ์ในการอบรม				
เคยได้รับการอบรม	124	4.19	.740	3.77**
ไม่เคยได้รับการอบรม	74	3.70	.920	

t._{.01} (2.576) ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่ประสบการณ์เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษกับไม่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษกับไม่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 6

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรและด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเรียงตามลำดับจากความถี่สูงสุด ดังนี้

ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร

1. ไม่ควรจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับชั้น ป.1 ควรเริ่มจัดสอนในระดับชั้น ป. 3
2. เนื้อหาที่เขียนไว้ในแต่ละบทมีมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้
3. การกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรบางข้อกว้างเกินไป
4. หลักสูตรส่วนใหญ่จัดคืออยู่แล้ว แต่เนื้อหาบางอย่างกำหนดขึ้นมามากและยากต่อผู้เรียน
5. การเริ่มสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้น ป.1 เนื้อหาบางอย่างยากเกินไป ทำให้นักเรียน

เรียนภาษาไทยเกิดความสับสน

6. ครูผู้สอนส่วนใหญ่เข้าใจหลักสูตรไม่ดีพอ เนื่องจากครูคนเดียวสอนหลายวิชา

ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ควรจัดให้ครูวิชาเอกอังกฤษเป็นผู้สอนจึงจะได้ผล
2. ควรให้มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทุก ๆ ปี
3. ควรสนับสนุนงบประมาณและจัดหาสื่ออุปกรณ์ สื่อสำเร็จรูปให้เพียงพอกับความ

ต้องการของโรงเรียนในแต่ละขนาด

4. ควรจัดให้มีคู่มือครูที่เสนอแนวทางในการสอน และคู่มือวัดผลประเมินผล
5. ครูส่วนใหญ่ยังขาดประสบการณ์ในการสอน จึงทำให้ไม่มีความมั่นใจในการสอน
6. ครูยังขาดความชำนาญในการออกเสียง
7. ควรจัดห้องเรียนให้มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนเพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมเป็น

ไปตามเป้าหมาย

8. ครูไม่มีเวลาผลิตสื่อเพราะต้องสอนหลายวิชา จึงทำให้กิจกรรมบางอย่างไม่เป็นไปตาม

หลักสูตร

9. ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ใต้อาคารน้อยกว่าจำนวนนักเรียน จึงทำให้กิจกรรม

การฟังของนักเรียนใช้ได้ไม่เท่ากัน

10. จำนวนนักเรียนมีมาก การประเมินผลแต่ละกิจกรรมทำได้ไม่ครบทุกชั้นตอน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายการศึกษาครั้งนี้

เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกต่างกัน มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์การเข้ารับการอบรมต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแตกต่างกัน
4. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างกัน
5. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกต่างกัน มีปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างกัน
6. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์การเข้ารับการอบรมต่างกัน มีปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวนครู 360 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 360 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน 201 คน ได้มาโดยการสุ่มแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามมอบให้หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ เพื่อส่งการให้ศึกษานิเทศก์ นำแบบสอบถามไปให้ผู้บริหารในสังกัด นำไปมอบให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นผู้ตอบ จำนวน 201 ฉบับ และผู้วิจัยเดินทางไปรับแบบสอบถามคืนที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ได้รับคืนจำนวน 198 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.50 ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 6 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการคำนวณเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดทำการคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for Social Science Version) โดยทำการวิเคราะห์แต่ละตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ทดสอบสมมติฐานทดสอบหาความแตกต่างของระดับปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีเพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์การเข้ารับการอบรมต่างกันโดยใช้

t - test

4. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมาแจกแจงความถี่ของข้อมูล ซึ่งเรียงจากค่าความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรเพศ โดยครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงเป็นเพศชาย จำนวน 50 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 25.25 และเป็นเพศหญิง จำนวน 148 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 74.75 จำแนกตามตัวแปรวิชาเอก ที่สำเร็จการศึกษาเป็นวิชาเอกภาษาอังกฤษ เพียง 27 คน คิดเป็น จำนวนร้อยละ 13.63 นอกนั้น เป็นวิชาเอกอื่น ๆ จำนวน 171 คิดเป็นจำนวนร้อยละ 86.37 และจำแนกตามตัวแปร ประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษครูผู้สอนที่เคยรับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวน 124 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 62.62 ส่วนครูผู้สอนที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมมีจำนวน 74 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 37.38 คน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำแนกเป็น 2 ด้าน คือ ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้าน ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปผลได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร

ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ คือปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษ

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรเพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาประสบการณ์ในการอบรม การสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านความรู้ความเข้าใจใน หลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกข้อ

2. ปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่เป็นปัญหามากกว่า ข้ออื่น ๆ คือ ปัญหาการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรเพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ในการอบรม การสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านความสามารถในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพศชายกับเพศหญิงมีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกับวิชาเอกอื่น ๆ มีปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ในการอบรมกับไม่เคยอบรมการสอน ภาษาอังกฤษมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ซึ่งมีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษา ภาษาอังกฤษมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษฉบับนี้เป็นหลักสูตรใหม่ เพิ่งจะประกาศใช้ได้เพียง 1 ปี และให้เริ่มสอนได้ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงอาจไม่เข้าใจถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรดีพอ เนื่องจากยังไม่มีประสบการณ์ในด้านการสอน และความสามารถทางภาษาอังกฤษในเวลาสอน รวมทั้งขาดความรู้ ความชำนาญในด้านเนื้อหา และวิธีการถ่ายทอดความรู้ และที่สำคัญคือ ในเรื่อง ของความไม่พร้อมของเอกสารหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นคู่มือหลักสูตร แนวการจัดการเรียนการสอน ต่าง ๆ ยังไม่ได้รับ ซึ่งยังคงมีสภาพที่เป็นปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เคยมีมา

ดั่งเช่นเดิมเช่นที่ พิมพา นาคสุข (2527 : 103 - 104) ได้ทำการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่า การเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษายังไม่ได้ผลตรงตามที่จุดประสงค์ในหลักสูตรภาษาอังกฤษได้กำหนดไว้ เพราะครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรอย่างแท้จริง เนื่องจากเอกสารประกอบหลักสูตร เช่นคู่มือครูได้รับล่าช้าจึงทำให้ครูไม่สามารถศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีสอน การแบ่งเนื้อหาที่จะสอน เพื่อเตรียมการสอนได้ เช่นเดียวกับที่ ชัมพันธ์ ณ อุรุยา (2531 : 4 - 11) กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังขาดบุคลากรที่ขาดคุณภาพ เพราะมีความรู้ความชำนาญน้อย และไม่เข้าใจหลักเกณฑ์ในการสอนภาษา ครูที่สอนยังขาดความรู้ และประสบการณ์ทางด้านภาษาศาสตร์ และขาดการติดตามศึกษาผลการวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ และทฤษฎีใหม่ ๆ ในการเรียนการสอนภาษา และงานวิจัยของ จามรี สุกร (2523 : 80 - 81) ได้ทำการศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ในโครงการ JILAP และบุญล้อม ปานลักษณ์ (2535 : 178) พบว่า ปัญหาสำคัญก็คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโดยมากยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และไม่เข้าใจแนวคิดในการสอนภาษาอังกฤษ ยังมีปัญหาในระดับมากเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในเรื่องการวิเคราะห์จุดประสงค์ของรายวิชา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ดังนั้นนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร น่าจะได้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษใหม่นี้ โดยเฉพาะเรื่องความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ทั้งนี้จะได้เตรียมหาวิธีการที่จะแก้ไข หรือปรับปรุงให้ดีที่สุด

2. ผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรปัจจุบันได้มุ่งสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นทักษะการฟังพูด การจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่มุ่งเน้นการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงต้องจัดให้เชื่อมโยงบทเรียนให้สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียน รวมทั้งให้สัมพันธ์กับความสามารถความถนัด และความสนใจของนักเรียน แต่เท่าที่ผ่านมา ปัญหาการจัดการเรียนการสอนนั้นก็ยังมีให้ปรากฏอยู่ ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดมาจากครูผู้สอนขาดความรู้ ขาดทักษะ และขาดประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถจะดึงดูดใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนได้เองดังงานวิจัยของ วสันต์ วันสทเวทสิฐ (2530 : 79) ได้ทำการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีปัญหาในระดับมากในเรื่องการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนแบบทักษะสัมพันธ์กับการเชื่อมโยงบทเรียนให้สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียน

นอกจากนั้นยังพบว่าหลักสูตรฉบับใหม่นี้ มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนมากแต่เวลาเรียนยังมีน้อย จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ครบทุกกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ จากงานวิจัยของ สวง เหมากेत (2529 : 117) พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ครบทุกกิจกรรมสาเหตุของปัญหาเกิดจากหลักสูตรได้กำหนดแนวการสอนให้ใช้วิธีการฝึก โดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการฝึก และใช้กิจกรรมเป็นเครื่องมือในการฝึกปฏิบัติ ซึ่งในทุก ๆ บทเรียนนักเรียนจะต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้โดยครูมีบทบาทในฐานะผู้จัดกิจกรรม ดังนั้นในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละบทเรียนจึงต้องใช้เวลาในการเรียนการสอนมาก ซึ่งทำให้ผู้สอนไม่สามารถจะจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ได้ครบทุกกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลลดา แสงวัฒน์ (2524 : 75) และนพมาศ รัตนปริดากุล (2524 : 78) พบว่ากิจกรรมบางเรื่องเนื้อหามากเกินไป ครูสอนไม่ได้เพราะเวลาเรียนมีน้อย

อีกประเด็นหนึ่งอาจมาจากจำนวนนักเรียนมีมากเกินไป ครูไม่สามารถดูแลนักเรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมได้ทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จามรี สุภกร (2523 : 73) และพรชัย บัวโต (2524 : 107) ได้ทำการศึกษาพบว่า การมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป และห้องเรียนไม่เหมาะที่จะจัดกิจกรรมได้เต็มที่ เป็นปัญหาในระดับมาก กล่าวคือ มีผลทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ และที่สำคัญก็คือในเรื่องอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้งงบประมาณก็อาจเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังที่งานวิจัยของ ชีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2525 : 86) พบว่าโรงเรียนที่ขาดอุปกรณ์การสอน ไม่ได้รับการสนับสนุน ไม่มีทุนเพียงพอที่จะจัดอุปกรณ์ที่จำเป็น เป็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 จำแนกตามตัวแปร

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรเพศ วิชาเอก ประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ทำให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ มีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสงสัย จึงได้ทำการศึกษาค้นคว้า ต่อไปทำให้พบว่าสาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า

3.1 จากการตรวจสอบพื้นฐานวิชาเอกของครูชายมีความแตกต่างจากครูหญิง โดยครูชายส่วนใหญ่มีพื้นฐานวิชาเอกตามลำดับดังนี้คือ พลศึกษา เกษตร และศิลปะ ครูชายเดิมสอนวิชาเหล่านี้อยู่ จึงอาจไม่ได้ถูกจัดให้สอนประจำชั้นหรือประจำวิชาทักษะ ซึ่งส่วนใหญ่ถูกจัดให้เป็นครูพิเศษ จึงอาจไม่ถนัดในการสอนภาษา และความแตกต่างของพื้นฐานวิชาเอกนี้ จึงอาจทำให้

ครูชายมีปัญหาการใช้หลักสูตรมากกว่า ส่วนครูหญิงส่วนใหญ่ถูกจัดให้สอนประจำชั้นหรือประจำวิชาและมักได้รับการจัดให้เข้ารับการอบรมทางด้านภาษา และอาจมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอยู่บ้าง จึงมีความเต็มใจในการรับสอน การเข้ารับการอบรมในวิชาภาษาอังกฤษ และมีความถนัดในการสอนวิชาทางภาษามากกว่า ดังที่งานวิจัยของสมศักดิ์ บุญวิโรจน์ (2516 : 57) พบว่าเพศหญิงมีความสามารถด้านการรับรู้ และเข้าใจในสมรรถภาพสมองทางสัญลักษณ์สูงกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับโอลิฟ (Olive, 1972 : 39 - 42) ที่พบว่าเพศหญิงมีความสามารถโดยเฉลี่ยทางด้านการคิดอเนกนัยทางสัญลักษณ์สูงกว่าเพศชาย ดังนั้นโดยทั่วไปครูเพศหญิงจึงถูกจัดให้สอนวิชาทักษะหรือให้สอนประจำชั้นมากกว่าครูเพศชาย จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งให้ครูเพศชาย และเพศหญิงมีปัญหาการใช้หลักสูตรแตกต่างกัน

3.2 จากผลการเปรียบเทียบปัญหาของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษกับที่จบวิชาเอกอื่น ๆ ที่พบว่ามีปัญหาแตกต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากพื้นฐานความรู้ความเข้าใจที่ศึกษามาดังกัน กล่าวคือ ผู้ที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษมีพื้นฐานความรู้ทางหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษย่อมจะเห็นถึงปัญหาและข้อจำกัด ตลอดจนอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ได้ชัดเจนกว่าผู้ที่จบวิชาเอกอื่น ๆ ดังนั้นจึงพินิจพิจารณาถึงปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่เป็นปัญหาจากตัวครู และจากตัวหลักสูตรได้ลึกซึ้งและครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุบล แคล้วกลาง (2540 : 110) และสงว เหมะเหตุ (2539 : 31) ได้ทำการศึกษาปัญหาของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนที่ไม่ได้ศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษและครูผู้สอนที่ศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษมีปัญหาแตกต่างกัน 2 ด้านคือ ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผลประเมินผล

3.3 จากผลการเปรียบเทียบปัญหาของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เคยและไม่เคยมีประสบการณ์ในการฝึกอบรม ที่พบว่ามีปัญหาแตกต่างกันนั้น เนื่องจากรัฐบาลประกาศใช้หลักสูตรใหม่ทำให้ครูผู้สอนทั้งที่เคยผ่านและไม่ผ่านการอบรมมาเพียงระยะเวลาเริ่มต้น และระยะเวลาที่สอนนั้นยังมีน้อย ดังนั้นการผ่านการอบรมเพียงระยะเวลาสั้น ๆ จากวิทยากรที่ไม่ใช่แหล่งวิทยาการปฐมนุญมีครูผู้เข้ารับการอบรมซึ่งมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และครูผู้สอนที่ไม่เคยผ่านการอบรมหรือผ่านการอบรมเพียงระยะเวลาสั้น ๆ จากแหล่งวิทยาการที่ต่างกัน จึงมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรและความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมยังไม่เพียงพอ การฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จึงเป็นไปได้ยาก และอีกประการหนึ่งจากการที่ครูผู้สอนที่เคยรับการอบรมมาย่อมทราบถึงวิธีสอนที่ทันสมัย รู้รายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรมากขึ้น แต่เมื่อกลับไปจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนไม่สามารถจะกระทำได้ตามสภาพความเป็นจริง เพราะโรงเรียนยังขาดปัจจัยการสนับสนุนในการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณ สื่อการสอนที่ทันสมัย เทคโนโลยี เช่น วัสดุทัศน

บทเรียนคอมพิวเตอร์ อีกทั้งการที่ครูต้องรับภาระในการสอนหลาย ๆ วิชา จึงไม่สามารถที่จะมีเวลาเตรียมการ หรือวางแผนการจัดการสอนไว้ล่วงหน้าได้ ครูจึงรู้สึกว่าคุณเองมีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลที่สรุปรวบรวมได้จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำมาพิจารณา ดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาดังนี้

1. ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการยกร่าง พิจารณาและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ควรได้นำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุง แก้ไขหลักสูตรภาษาอังกฤษ และเผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในหลักสูตรให้ตรงกัน ทั้งในส่วนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ศึกษานิเทศก์ ผู้รับผิดชอบในการนิเทศติดตามผลการสอน และผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนผู้ปกครอง
2. ผู้บริหารการศึกษา นักวิชาการ ศึกษานิเทศก์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้วางแผนในการจัดอบรม บริหาร และบริการหลักสูตร ตลอดจนติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร
3. ครูผู้สอนในฐานะผู้ใช้หลักสูตรภาคปฏิบัติในห้องเรียนโดยตรง ควรจะได้มีการร่วมมือกันวิเคราะห์ วิจัยปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้น ทั้งจากตัวหลักสูตร ตัวครูผู้สอนเอง และการจัดการในสถานศึกษา เพื่อแสวงหาแนวทางแก้ไข และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการแก้ไขพัฒนาตัวครูผู้สอน ทั้งในระดับกลุ่มครูผู้สอนเอง และองค์กรผู้มีหน้าที่ดูแลและพัฒนาครู

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ในด้านความรู้ความสามารถของนักเรียน ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร
2. ควรมีการศึกษาวิจัยความคิดเห็นการจัดหลักสูตรด้านการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย ให้ครอบคลุม เช่น นักวิชาการ ผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นต่าง ๆ นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา. หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2539.
- กานดา จรดล. การศึกษาความรู้และความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- กานดา ณ กลาง. วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย, 2515.
- กานดา ลินขวานนท์. วิธีสอนภาษาอังกฤษ วิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำของคุรุสภา, 2505.
- โกสุม วรรณดิตร. หลักสูตรและแนวการสอนภาษาอังกฤษระดับประถม-มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. การประถมศึกษา 2531. กรุงเทพฯ : สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2531.
- คณะกรรมการการผลิตชุดวิชาการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , 2530.
- ครูไท (นามแฝง). “การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำเป็นจริงหรือ,” มติครู. 22 : 83 - 86 ; ธันวาคม 2538.
- จันทร์ คุปตะวาทีน. ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษต่อปัญหาการสอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.
- จามรี สุกกร. การศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตามโครงการจีแลปในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.

- ชมพันธ์ ญูชร ณ อยุธยา. “ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา,”
วารสาร มศว ปทุมวัน. 12 : 4 - 11 มีนาคม 2531.
- ชลลดา แสงวัฒน์. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ในกลุ่มทักษะของครู
ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดโรงเรียนราษฎร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524,
อัคราณา.
- ช่อเพชร เสงี่ยมวงศ์. ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนประถมศึกษา
เกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรประถมศึกษา กลุ่มประสบการณ์พิเศษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย,
2529. อัคราณา.
- ✓ ณ อัญชัน ชิตสุข. การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
พ.ศ. 2521 - 2533. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2537. อัคราณา.
- ทิพวัลย์ มาแสง. การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษร, 2532.
- ธวัชชัย ชัยจริยาเขตกุล. จุดหมายสำหรับการเรียนการสอนและพัฒนาหลักสูตร : แนวคิดและแนว
ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด คิว เอส พรินติ้ง เฮาส์, 2527.
- นพมาศ รตนปริดากุล. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
ของครูภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2533. อัคราณา.
- นิรมล คงอินทร์. การศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับพฤติกรรมในการสอนและการเรียนภาษาอังกฤษ
ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัคราณา.
- นิรมล ศตวุฒิ. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ 1 ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526.
- ✓ บุญล้อม ปานลักษณ์. การจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษหลักสูตรประถม
ศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535. อัคราณา.

- ประพัฒน์ ศรีสุข. การสำรวจปัญหาและความต้องการของครูระดับประถมศึกษาเขตการศึกษา 7
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตาม
โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2535. อัดสำเนา.
- ประพาศน์ พุทธิประภา. วิทยาการสอน : แนวทางไปสู่การสอนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ :
บรรณบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ผกาทิพย์ สุขวัฒน์. ผลของบุคลิกภาพกับเพศต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง
คว้าน้ำนามจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัต. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา,
2521.
_____. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2522.
- พัชรประภา อุดลวิทย์. หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527.
- พิมพา นาคสุข. ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพ
มหานคร : การศึกษาเฉพาะกรณีของเขตหน่วยศึกษานิเทศก์ หน่วย 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- พิมพาภรณ์ สุวดีทิกุล และคณะ. การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการในการ
อบรมการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายในโรงเรียนรัฐบาล
ภาคใต้. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 2527. อัดสำเนา.
- พรรณี บัวโต. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- ภราดา ประทีป น. โกมลมาส. “อิทธิกรเอบแบค ค้านสอนอังกฤษประถมปีที่ 1 อ้างครูอบรมน้อย
มีผลเสียต่อเด็ก,” มติชน. 18 พฤษภาคม 2539. หน้า 11.

- มันทนา จงสุขสันติกุล. ปัญหาของครูวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2524. อัดสำเนา.
- เยาวลักษณ์ บุญศิริ. การสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษากรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2524.
- รวงทอง ดำรงสุกิจ. ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับการเลือกสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. การสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- วสันต์ วันสพเวทวิสิฐ. ปัญหาของครูในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล.เขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2530.
- _____. หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533). กรุงเทพฯ : 2539.
- วิโรจน์ พรหมนิเทศ. สมรรถภาพของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- ศวง เหมาะะเกตุ. ปัญหาและความคิดเห็นในการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2529. อัดสำเนา.
- ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิชญโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก, 2522.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. “นโยบายการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยไทย ESP และ/ หรือ EGP,” ศึกษาศาสตร์สาร. 12(1-4) : 100-109 ; ตุลาคม 2526 - กันยายน 2527.

สนั่น มีจันทร์. ระเบียบวิธีแห่งวิทยาการการสอน. กรุงเทพฯ : เท็คโปรโมชัน แอนด์ แอดเวอไทซิง, 2538.

สรณี วงศ์เบญจจักษ์ และวราวีวรรณ เบลูจพร. “กิจกรรมการใช้ภาษาในการเรียนการสอนเพื่อ จุดมุ่งหมายทางวิชาการ,” การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับ มัธยมและอุดมศึกษา. Thai / TESOL 2 : 2527.

สังเวียน สฤณดิกุล และคนอื่น ๆ. วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

สุนนเทียร แก่นมณี. การประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

_____. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ประมวลศิลป์, 2526.

เสริมวิทย์ สุขเมธี. ความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการเลือกวิชาในกลุ่ม ประสพการณ์พิเศษของหลักสูตรประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดจังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2525.

อัญชลี แจ่มเจริญ, จินตนา สุขมาก และชำเลื่อง มีนะนัน. ศึกษา 231 วิธีสอนวิชา กลุ่มทักษะ ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2526.

อารีรัตน์ น้ำเพชร. การศึกษากการพัฒนาการของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ พุทธศักราช 2435 - 2528. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.

อินทรีย์ บัวสมบุญ. การศึกษากการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนคาทอลิก สังกัด สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2537. อัดสำเนา.

อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสียกุล. ปัญหาการสอนด้านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

อุบล แกล้วกลาง. การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตปฏิบัติการทางการศึกษา 2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.

Best , John W. Research in Education. 4th Englewood Cliffs , N , J , Prentice - Hall, 1981.

Bishop, Russell Horold. "Foreign Language in the Elementary School : A Study of Methods in Selected Areas of Oregon," Dissertation Abstracts. 27 : 2093 - 2094, January, 1967.

Bowen, J. Donald and Harold Madsen. TESOL Techniques and Procedures. Owley, Massachusette : Newbury House, 1985.

Byrne, Donn. Teaching Oral English. London : Longman Group Ltd., 1986.

_____. Teachinques for Classroom Interaction. New York : Longman Group UK. Limited, 1987.

Caswell, Hollis L. and Arthur, W Foshy. Education in the Elementary School. 2d ed. New York : American Book Co., 1990.

Chomky, Noam. Current Issue in Lingnistic Theory. Paris : Mouton, 1970

Cronbach, Lee J. Essential of Psychological Testing, 3 rd, ed. New York : Harper & Row, 1970.

Dwyer, Audley Iloyd. "A Proposal for Improving the Teaching of English in Lower Primary Grades in Jamaican Schools," Dissertation Abstracts International. 32 (6) : 2906-A ; December, 1971.

Edwards, Allen Louis. Statistical Methods for the Behavioral Sciences. New York, Rine Hart, 1957.

Finocchiario, Mary. The teaching of English as a Second Language in Elementary and Secondary Schools. New York : Harpers and Brothers, 1958.

_____. Teaching Children Foreign Language. New York : McGraw-Hill Book Company, 1964.

Finocchiaro, Mary. "Myth and reality : A Plea for a Broader View." English Teaching Forum. Special Issue : The Art of TESOL, Part 1, Vol. XVIII, No.1 and 2, 1975.

Finocchiaro, M. and Bonomo. The Foreign Language Learner : A Guide for Teachers. New York : Regent Publishing Co. Inc., 1973.

Flanders, Ned A. Teacher Influence. "Pupil Attitude and Achievement," Cooperative Research Monograph. No.12 OE 25040 Department of Health, Education and Welfare, 1965.

Hannakin, Velas. A Handbook on English Language Teaching Methods for Thai Teacher Trainee's. Bangkok : SEAMEO Regional English Language Center, 1977.

Hubbard and others. A Training Course for TEFL. 4 th ed. London : Oxford University Press, 1985.

Krejcie , Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size For Research Activities" Educational and Psychological Measurement. Vol.30. No.3. Autumn, 1970.

Michaelis, John U., Ruth M. Grossman and Lloud F. Scott. New Designs for the Elementary School Curriculum. New York : Mc Graw-Hill, 1967.

Michel, Joseph, ed., Foreign Language Teaching : An Anthology, The McMillan Company, New York, 1967, 404 pp.

Naylor , F.D. Personality and Educational Achievement. Sydney John : Weiley & Sons, Australia Pty, 1972.

Olive, Helen. "A Note on sex Differences in Adolescents' Divergent Thinking," The Journal of Psychology. 87 : 39 - 43, September, 1972.

Prapart Brudhiphabha. On EFL/ESL Teacher Training in New English Speaking Countries. Bangkok : Srinakarinwirot University at Prasanmit, 1984.

Rabie, Parvin. "Improving the Method of Teaching English as a Second Language in Iranian Schools," Dissertation Abstracts International. 40 (6) : 3095-A ; December, 1979.

Saggaf, A. "An Investigation of the English Program at the Department of English, College of Education, King Abdul-Aziz University, In Mecca, Saudi arabie," Dissertation Abstracts International. 43 (December 1982) : 1820-A.

Suapectra, Saowalak. The Time - Interval Observational System Used as a Supervisory Guide for Thai Student Teachers' Training Program in TESL. Doctor's Thesis. University of Kansas, 1980. 198 p. mimeographed.

Van Syoc, Bryce. Methods of Teaching English As a Foreign Language. The Social Science Association of Thailand Press, Bangkok, 1975.

Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. London : Oxford University Press, 1978.

Wibunsin, Doris. "Communication VS Noncommunicative Language Teaching," in Language Use in the Classroom. unpagged Bangkok : Thai TESOL, 1984.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539
 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา
 จังหวัดราชบุรี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดราชบุรี ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการนำเสนอผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. แบบสอบถามการวิจัยมี 3 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ จำแนกเป็น 2 ด้าน คือ

- ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร
- ปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ

3. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะผลของการวิจัยจะสรุปเป็นภาพรวม ไม่เฉพาะเจาะจงต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่มีผลกระทบต่อนักเรียนและสถานศึกษาของท่านแต่ประการใด

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา

☐

วิชาภาษาอังกฤษ

☐

วิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ประสบการณ์ในการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ

☐

เคย

☐

ไม่เคย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ

ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดอ่านรายการปัญหาดังต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ
แต่ละข้อที่ตรงกับระดับปัญหา

มากที่สุด	หมายถึงมีปัญหายอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึงมีปัญหายอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึงมีปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึงมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึงมีปัญหายอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	รายการปัญหา ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร	ระดับปัญหา					ช่องนี้ สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
(0)	ความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา				✓		☐

คำอธิบาย

จากตัวอย่างที่ (0) แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าในเรื่องความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีปัญหายอยู่ในระดับน้อย

รายการปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจ ในหลักสูตร	ระดับปัญหา					ช่องนี้ สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร						
1. การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ถูกต้องตามหลัก ภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม						☐
2. การใช้ภาษาอังกฤษได้เพียงพอหรือนำไปใช้ ประกอบอาชีพตามความจำเป็น						☐
3. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ ง่ายที่เป็นสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์ จริง						☐
4. การมีความรู้และความเข้าใจวัฒนธรรมภาษา อังกฤษ						☐
5. การมีนิสัยใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมและใช้สื่อ ภาษาอังกฤษอื่น ๆ						☐
6. การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเห็น ประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ						☐
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
7. การฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้						☐
8. การพูดสื่อความหมายได้						☐
9. การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ						☐
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร						
10. การจำแนกกระบวนกรเรียนการสอนภาษา อังกฤษ						☐
11. การกำหนดอัตราเวลาเรียนในระดับเตรียม ความพร้อม						☐
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการจัดการเรียน การสอน						
12. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์ กลาง						☐

รายการปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจ ในหลักสูตร	ระดับปัญหา					ช่องนี้ สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
13. จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย						☐
14. จัดการเรียนการสอนโดยฝึกการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ						☐
15. จัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง						☐
16. จัดการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการฟัง - พูด						☐
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อการสอนภาษาอังกฤษ						
17. การสร้างสื่อการเรียนการสอน						☐
18. การจัดหาสื่อการเรียนการสอน						☐
19. การเลือกใช้สื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น แผ่นภาพ						☐
20. การใช้สื่อของจริงที่อยู่รอบตัว						☐
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษ						
21. การสังเกตผู้เรียน						☐
22. การสัมภาษณ์ผู้เรียน						☐
23. การตรวจผลงานของผู้เรียน						☐
24. การทดสอบผู้เรียน						☐
25. กระบวนการทำงานของผู้เรียน						☐

ปัญหาด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดอ่านรายการปัญหาดังต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ
แต่ละข้อที่ตรงกับระดับปัญหา

มากที่สุด	หมายถึงมีปัญหายอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึงมีปัญหายอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึงมีปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึงมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึงมีปัญหายอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	รายการปัญหาด้านความสามารถ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับปัญหา					ช่องนี้ สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
(00)	ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน		✓				☐

คำอธิบาย

จากตัวอย่างที่ (00) แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าในการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูนั้นมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนมีปัญหายอยู่ในระดับมาก

รายการปัญหาด้านความสามารถ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับปัญหา					ช่องนี้ สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
การวิเคราะห์ภารกิจการสอน						
26. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้						☐
27. การกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						☐
28. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับคาบเวลาเรียน						☐
การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน						
29. การจัดกิจกรรมทบทวนบทเรียนที่สอนไปแล้ว						☐
30. การใช้เกมนำเข้าสู่บทเรียน						☐
31. การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง						☐
33. การจัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนได้เข้าใจในวัฒนธรรมการใช้ภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษา เช่น การกล่าวทักทาย กล่าวลา การพูดขอบคุณ ขอโทษ ขออนุญาต ฯลฯ						☐
34. การจัดกิจกรรมเพื่อเสนอเนื้อหาใหม่						☐
35. การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม						☐
36. การดำเนินการสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสื่อสาร ฟัง - พูด						☐
37. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน						☐
38. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						☐
39. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน						☐

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ

จำแนกเป็นด้าน ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

2. ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

อื่น ๆ โปรดระบุ

.....

.....

.....

☞ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ☜

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม

1. อาจารย์คารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์

คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต เอกการประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ศึกษานิเทศ 8 ฝ่ายพัฒนางานวิชาการ
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี
วิทยาการแกนนำอบรมหลักสูตรครูภาษาอังกฤษ
จังหวัดราชบุรี

2. อาจารย์กัลยาณี เรือนทอง

คุณวุฒิ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต เอกการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์ 2 ระดับ 7 หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ
วิทยาการศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี

3. อาจารย์อารีย์ ปานฉาย

ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนวัดบางน้อย จังหวัดสมุทรสงคราม
คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรการอบรมครูภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2540

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงคุณภาพของเครื่องมืองานวิจัย

ตารางแสดงผลคุณภาพของเครื่องมืองานวิจัย

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก t (t - distribution)	ข้อที่	ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก t (t - distribution)
1	1.00	5.48	26	1.00	7.48
2	1.00	4.80	27	0.67	8.66
3	0.67	2.95	28	0.67	8.32
4	1.00	6.31	29	1.00	8.01
5	1.00	3.82	30	0.67	7.76
6	1.00	7.91	31	0.67	10.56
7	1.00	8.54	32	1.00	8.73
8	0.67	4.56	33	0.67	6.98
9	1.00	7.88	34	0.67	7.80
10	1.00	3.54	35	0.67	8.55
11	1.00	7.98	36	0.67	4.89
12	1.00	7.96	37	0.67	6.13
13	1.00	10.34	38	0.67	4.02
14	0.67	9.63	39	0.67	5.28
15	1.00	6.83	40	1.00	4.19
16	0.67	9.38	41	0.67	5.99
17	1.00	8.18	42	0.67	5.48
18	1.00	7.17	43	1.00	5.45
19	0.67	6.84	44	0.67	4.95
20	1.00	6.37	45	0.67	5.59
21	1.00	8.19	46	0.67	5.94
22	0.67	4.66	47	0.67	4.64
23	0.67	7.10	48	1.00	5.60
24	0.67	6.47	49	0.67	4.10
25	1.00	5.43	50	1.00	5.58

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ $\alpha = .95$

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางรวงอรุณ ลิ้มเล็ก

เกิดวันที่ 9 เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2507

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 22 หมู่ 6 ตำบลคอนมโนรา

อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

รหัสไปรษณีย์ 75120

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนวัดปรกเจริญ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
ดำเนินสะดวก สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519 ประถมศึกษา โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช)

อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

พ.ศ. 2522 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์

อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

พ.ศ. 2525 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์

อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

พ.ศ. 2529 คุรุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

วิทยาลัยครูนครปฐม จังหวัดนครปฐม

พ.ศ. 2540 การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี

บทคัดย่อ

ของ

รวงอรุณ ลิ้มเล็ก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา
พฤษภาคม 2541

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเปรียบเทียบปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามตัวแปรเพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา และประสบการณ์การเข้ารับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน 198 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยสุ่มได้ 5 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอปากท่อ อำเภอดำเนินสะดวก อำเภอจอมบึง และอำเภอบางแพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่าง โดยใช้ t -test ซึ่งคำนวณจากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

ผลจากการศึกษาพบว่า

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาโดยรวมด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีเพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา และประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**A STUDY OF PROBLEMS OF ENGLISH CURRICULUM B.E.2539 USE OF
PRATHOMSUKSA I, ENGLISH TEACHERS, UNDER THE OFFICE
OF RATCHABURI PROVINCIAL PRIMARY EDUCATION**

**AN ABSTRACT
BY
RUANGARUN LIMLEK**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Elementary Education
at Srinakharinwirot University**

May 1998

The purposes of this study were to investigate the problems of English curriculum B.E. 2539 of English teachers in Prathomsuksa I. The problems were categorised into two aspect which were curriculum, comprehension of curriculum and classroom activity management's ability. Another objective was to compare those problems by teachers, with respect to sex, major subject and experience in training.

The sample for the study consisted of 198 English teachers in Prathomsuksa I, under the Ratchaburi office of Primary Education. The sample were English teachers in five Ampore, Ampore Muang, Ampore Pakthau, Ampore Chombung, Ampore Damnoensaduak and Ampore Bangpae selected by cluster random sampling. The data were collected by using the questionnaires (Rating Scale).

The percentage, mean, standard deviation, t - test were used for data analyzed through SPSS/PC.

The results of the study revealed as follows :-

1. The English teachers, had the overall problems in curriculum, comprehension of curriculum and classroom activity management's ability were at the high level.
2. The English teachers at different sex, major subject and experience having problems of using English curriculum, comprehension of curriculum and classroom activity management's ability, were significantly different.